XXII. évfolyam 10. szám · Ára: 1 forint · 1966. március 10

Ludas Matyi

Várnai György rajza

– *És láthatnánk ezt a korszakalkotó gépet működés közben is?*
– *Sajnos nem. A falba ugyanis elfelejtettek konnektort szerelni.*

DARVAS SZILÁRD:

ÖNÉLETRAJZ

Ott túl az ismeretlenben, ahol egyébként állandó lakhelyem és nyilvántartott foglalkozásom van, egy szép napon azt kérdezte tőlem Piroska, a titkárnő:

– Kedves kartárs, hol óhajtja tölteni a szabadságát?

Ugyanis éppen esedékes volt ötvenévi szabadságom, ami ott minden dolgozónak kijár, aki munkáját becsülettel végzi, és szakszervezeti járulékát rendesen fizeti. Persze egy kicsit korainak tartottam a kérdést, mivel még csak ezernyolcszázhatvanhét volt, és az én szabadságom jóval később lett esedékes, de megértettem, hogy a rend kedvéért – nehogy egyszerre túl sokan szülessünk meg – a lelkiismeretes titkárnő, a torlódás elkerülése végett, idejében informálódik.

Egyszóval döntenem kellett, hogy hova menjek. Régen készülődtem a Holdba, de kiderült, hogy ott zsúfoltság van (már előzőleg rengetegen jelentették be igényjogosultságukat). Valahogy divatba jött a Hold, az igazgatóság ügyes propagandával dolgozott. Szó sem lehetett arról, hogy 1909-ben (ezt az évet választottam) beutaljanak. A Marsról többen lebeszéltek, rossz a koszt, mondták, és még nincs eldöntve, hogy laknak-e rajta. Nem szeretem a magányosságot, és így a Marsról simán lemondtam. Piroska, aki őszintén törődött sorsommal, megkérdezte:

– Mit szólna a kartárs a Földhöz?

Elhúztam a szám, mert tudtam, hogy egyike a legkisebb bolygóknak, nem sok jót hallottam erről a félreeső üdülőhelyről, de megszoktam a vállalatnál, hogy ne nagyon ugráljak. Különben rövid időről volt szó, gondoltam; azt az ötven évet négykézláb is kihúzom bárhol.

Így kerültem annak idején a Földre, ahol egy nagyon kedves kétszobás lakást kaptam, a történelemre néző ablakokkal. Persze, ahogy lepakoltam, elkezdődött a rumli, nem folyt a csap, és kitört a világháború. Szerencsére nem tartozom a kellemetlen nyaralók közé, akik mindenütt csak a hibákat látják meg. Egyébként földi nyaralásomban sok kellemes élményben is volt részem, és a sok disznóság, ami ott történt, nem tudott megingatni hitemben, hogy ez a nyaralóhely csak most fogja kinőni magát.

Igen ám, de közben, sajnos, ellógtam vagy negyvenhét évet, jóformán anélkül, hogy kimozdultam volna a szobából. Bennem van a hiba; túl kényelmes vagyok, miközben a többi turisták reggel frissen kiugrottak az ágyból, és megmászták a dicsőséget, én egy könyvvel a kezemben heverésztem. Csak akkor mozdultam ki nagy néha a szobából, ha unszoltak, de abban sem volt sok köszönet.

Ez eddig rendben is volna, elvégre mindenki maga intézi sorsát, de lassan lejár a szabadságom, s ez némi szorongással tölt el. Ugyanis tudom, mi lesz odaát (a semmiben), ha visszatérek. Ott úgyszólván törvény, hogy mindenkinek be kell számolnia külföldi élményeiről – külön értekezletet hívnak össze e célból –, és ha őszinte akarok maradni, én semmit se tudok majd mondani. Igaz, hogy Wartburgot se vettem meg televíziót se, és nem árultam önműködő karórát, szóval nem seftelem, mint egyesek, viszont körül se néztem tisztességesen. Hazudnom kell majd, ha a Földről beszélek... kitalálni, hogy ilyen ország is van meg olyan ország is... jártam itt is, ott is... még szerencse, hogy van fantáziám, és nem jövök egykönnyen zavarba.

Szóval, valahogy majd csak megúszom a dolgot. Legközelebb pedig összeszedem magam, ígérem, hogy megkomolyodom, és ha megint nyaralni megyek, különb bolygót keresek magamnak.

Öt éve, 1961. március 9-én halt meg Darvas Szilárd, a kitűnő költő és nagyszerű humorista.

Indulás a házibuliba

MINDENFÉLE

Nem kell hencegni, gyerekek! Tízezer évvel ezelőtt is voltak fiatalok.

Szellemes embereknek remek mondásokat tulajdonítanak.

Hallgatni arany. Ezért ritka fém az arany.

Barátom, mielőtt megsértődnél egy ismeretlen indulatszón, nézz utána az Idegen Szavak Szótárában!

Nem tehet mást a természet, kénytelen megújulni.

Tiszteld anyanyelvedet, és hosszú irodalmi életed lesz a földön!

F. L.

FEL TORREÁDOR!

Világszerte rokonszenvvel fogadták a fenti mexikói fényképet, amelyen a bika visszaszúr, s a büszke torreádort egy kissé megalázó módon röpíti fel a levegőbe. A torreádor neve: Jaime Bravo. A bika neve nem ismeretes. Kár. Bravo úr különben csak könnyebb sérüléseket szenvedett, de mint mondta, a bika a büszkeségét sebezte meg. Így is lehet mondani.

Behajózás Vietnamba

Erdei Sándor rajza

Mindent, amire szükség van!

NYUGALOM

Egy sovány, kopott öltözetű, középkorú férfi sétált végig az északi külváros egyik árnyas kis utcáján. Enyhe keleti szél simogatta végig az arcát, a napfény bágyadtan tört át a bárányfelhőkön. Csend borult Figuria fővárosára. Ebédszünet volt, s a férfi, Juan Csóró, a közeli kis térre igyekezett, hogy egy padon elköltse papirosba csomagolt szerény ebédjét. Leült, falatozni kezdett, s közben elgondolkozott azon, hogy mivel kelthetné fel felettesei figyelmét munkahelyén, a fővárosi köztisztasági segédhivatalban, ahol helyettes seprőügyi előadó volt. Anélkül, hogy túlzottan magasra értékelte volna képességeit — a gőg mindig távol állt tőle — arra gondolt, hogy tizenöt évi becsületes munka után talán megérdemelné, hogy a seprőügytől áthelyeznék a locsoló főosztályra, ahol jobbak az előmeneteli viszonyok.

Miközben így töprengett, hirtelen lövéseket hallott az elnöki palota felől. Először szórványos puskalövések hangja süvített, utána géppuskaropogás volt hallható, majd tankdübörgés és tompa torkolatdörejek. Szívdobogva fülelt, mozdulni sem mert. Később szirénák hangja hallatszott, katonákkal megrakott csapatszállító gépkocsik száguldtak, harci repülőgépek süvítettek, végül megszólaltak a flotta ágyúi is. Aztán elcsendesedett a harci zaj, s a távoli hangszóróból mennydörgésszerű szózat hullámzott végig a városon:

— A hadsereg, a haditengerészet és a légierő megdöntötte Csinkvecsentó kormányát. A hatalmat egy tizenkét tagú harci szervezet vette át. Figyelmeztetjük a lakosságot, hogy mindenki őrizze meg a nyugalmát!

Juan remegő térdekkel indult el, s a következő utcában máris összetalálkozott egy géppisztolyos járőrrel. A parancsnok állјt intett, majd ezzel a kérdéssel fordult Juanhoz:

— Megőrizted a nyugalmadat?

— Me-meg ... — dadogott Juan. — I-ilyen nyugodt még sohasem vo-voltam ...

A járőrparancsnok gyanakodva rázta a fejét.

— Nyújtsd ki a kezedet!

Juan kinyújtotta. Úgy remegett a keze, hogy hozzá képest a kocsonya merő gránitnak érezhette magát.

A parancsnok csóválta a fejét.

— Szépen teszel te eleget a felhívásnak! Micsoda fegyelmezetlenség ez?

Juan esküvel fogadta, hogy megőrzi nyugalmát, mire a parancsnok nagy nehezen továbbengedte.

A következő saroknál nehéz tankok dübörögtek feléje. Az egyikből fekete sisakos tiszt emelkedett ki és ráordított Juanra:

— Megőrizted a nyugalmadat?

— Me-meg ... — válaszolt Juan a rémülettől rekedt hangon.

— Ezt akárki mondhatja! — legyintett a tiszt, majd vérnyomásmérő készülékkel a kezében leszállt, és megmérte Juan vérnyomását. 240, per 150 volt.

— Igen? — kérdezte gúnyosan a tiszt. — Ez neked nyugalom?

— Háromszáz szokott lenni! — vágta ki magát Juan. — Magas vérnyomásban szenvedek, de most egy kicsit megnyugtattak az események.

A tiszt elengedte, de látszott rajta, hogy gyanús neki a dolog.

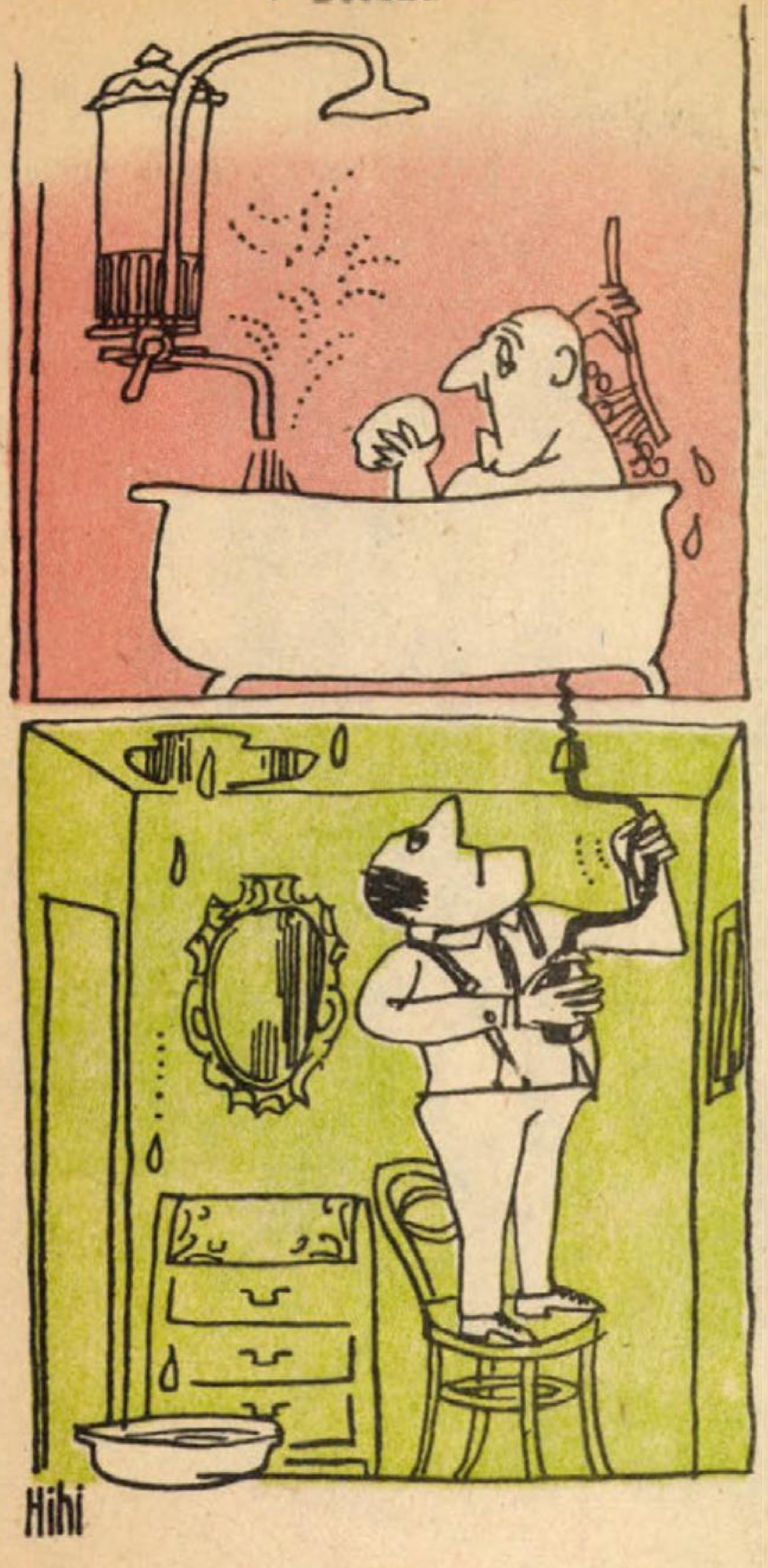
Juan további útja is valóságos vesszőfutás volt. Igazoltatta őt a lovasság, a tüzérség, a légierő is. Ejtőernyősök szálltak le körülötte, bekerítették, majd beültették egy hazugságmérő gépbe. Juannak egy óvatlan pillanatban sikerül egy csavart kicsennie a gépből, s így a vizsgálat negatív eredménnyel végződött.

Megkönnyebbülve ment ki a tengerpartra, hogy mélyeket lélegezzen a sós levegőből. Sajnos, nem vette észre, hogy a „Viva Csinkvecsentó" csatahajó éppen horgonyt vetett, és nehézágyúit ráirányította. A Csinkvecsentó nevet különben már átfestették, s várták az újat. Juan nem tudott elmenekülni, mert Fandango ellentengernagy személyesen jött ki, hogy megkérdezze Juantól, megőrizte-e nyugalmát. Juan idegesen bólintott, de az ellentengernagyot nem lehetett becsapni. Leültette Juant egy sziklára, felszólította, hogy tegye keresztbe a lábát, majd egy kis kalapáccsal Juan jobb térde alá ütött. Az ütés visszahatásaként Juan jobb lába úgy fellendült, hogy az ellentengernagyot belerúgta a vízbe.

— Még mindig nem vagy elég nyugodt! — kiáltott az ellentengernagy, mielőtt elmerült volna.

Feleki László

Bosszú

Egy elkésett néző

A vízvezeték

A rengeteg járműtől csak úgy dübörgött az ablakom alatt a terelőút, miközben a régi kuplét dúdolgattam:

Aszfalt vagyok, pesti aszfalt,
Aki már sokat tapasztalt.
Engem minden második nap,
Itt is, ott is felszakítnak.
Ma feltépnek, felboncolnak
És megoperálnak holnap,
Jönnek munkás elemek
S kiszedik a belemet.

Higgyék el, hogy van ám minden
Bőven az én beleimben.
Sápadjon az orcácskád el,
Vízvezeték, gáz és kábel,
Telefondrót, huzal, vonat
Birizgálja a gyomromat,.
Patkányok és egerek
Motoszkálják belemet.

Ebben a pillanatban szakadt be az egyik autóbusz alatt a terelőút aszfaltja, és ettől a pillanattól kezdve megszűnt a vízszolgáltatás a házunkban.

A terelőutat átterelték egy másik terelőútra, két nap múlva visszaterelték, mert gyors tempóban megcsinálták az úttestet. De nálunk még négy nap múlva sem volt víz. Jelentettük a vállalati gondnoknak, mivelhogy a ház a vállalaté, és a gondnok hatáskörébe esik.

— Türelem! Már javítják a fővezetéket — nyugtatott bennünket.

Aztán újabb két nap múlva jelentettük a gondnok helyettesének.

— A javítás már folyamatban van — felelte.

Aztán újabb két nap múlva jelentettük a helyettes helyettesének.

— Nem olyan egyszerű dolog azt megcsinálni. Beszakadt az aszfalt... — mondta a helyettes helyettese.

Már több mint egy hete víz nélkül volt a ház. A bejáratnál, a kapunk alatt is kiásták a vízvezetéket és vastag pallókkal befödték az árkot. Ha nincs is víz, legalább közlekedni tudjunk.

Aztán eltelt még egy újabb hét, amikor a lépcsőházban találkoztam az építésvezetővel: a szomszéd telken éppen most épített fel egy háromemeletes irodaházat.

— Két hete nincs vizünk — panaszkodtam.

— Az nem lehet! — horkant fel.

— De ha mondom! — erősködtem. — Én csak jobban tudom, jelentettük a gondnoknak, a helyettesének és a helyettes helyettesének is. Beszakadt az aszfalt...

— Semmi köze ehhez az aszfaltnak. Nem értem, miért nem szólt ne-

kem a gondnokság — mondta dühösen az építész, és a közelben álló szerelőhöz fordult:

— Mondja, szakikám, lehet, hogy nincs víz?

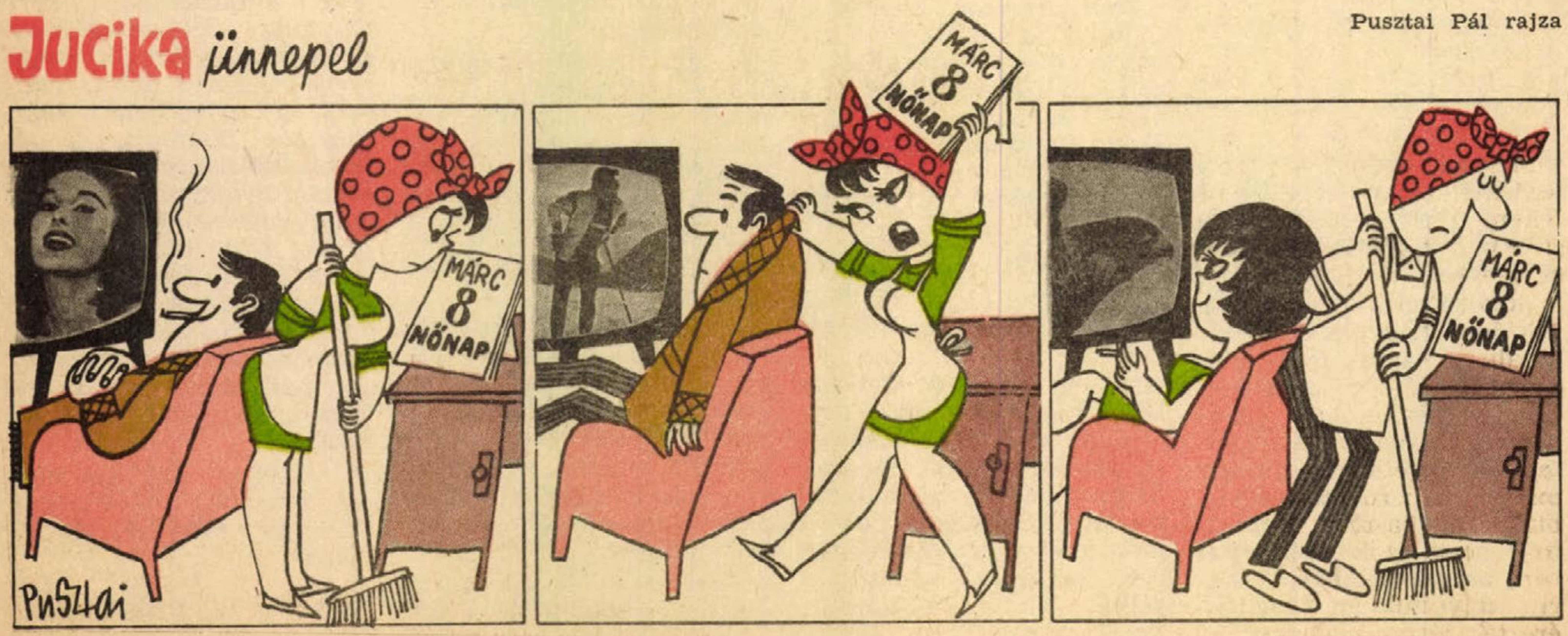
— Lehet — felelte nagy nyugalommal a szaki —, én zártam el, és elfelejtettem kinyitni.

Azóta megint van vizünk, és most azon röhög a ház, hogy a gondnok, a helyettese, és a helyettes helyettese még mindig azt hiszi, hogy nincs vizünk, mert leszakadt a terelőút aszfaltja.

Földes György

Jucika ünnepel

Pusztai Pál rajza

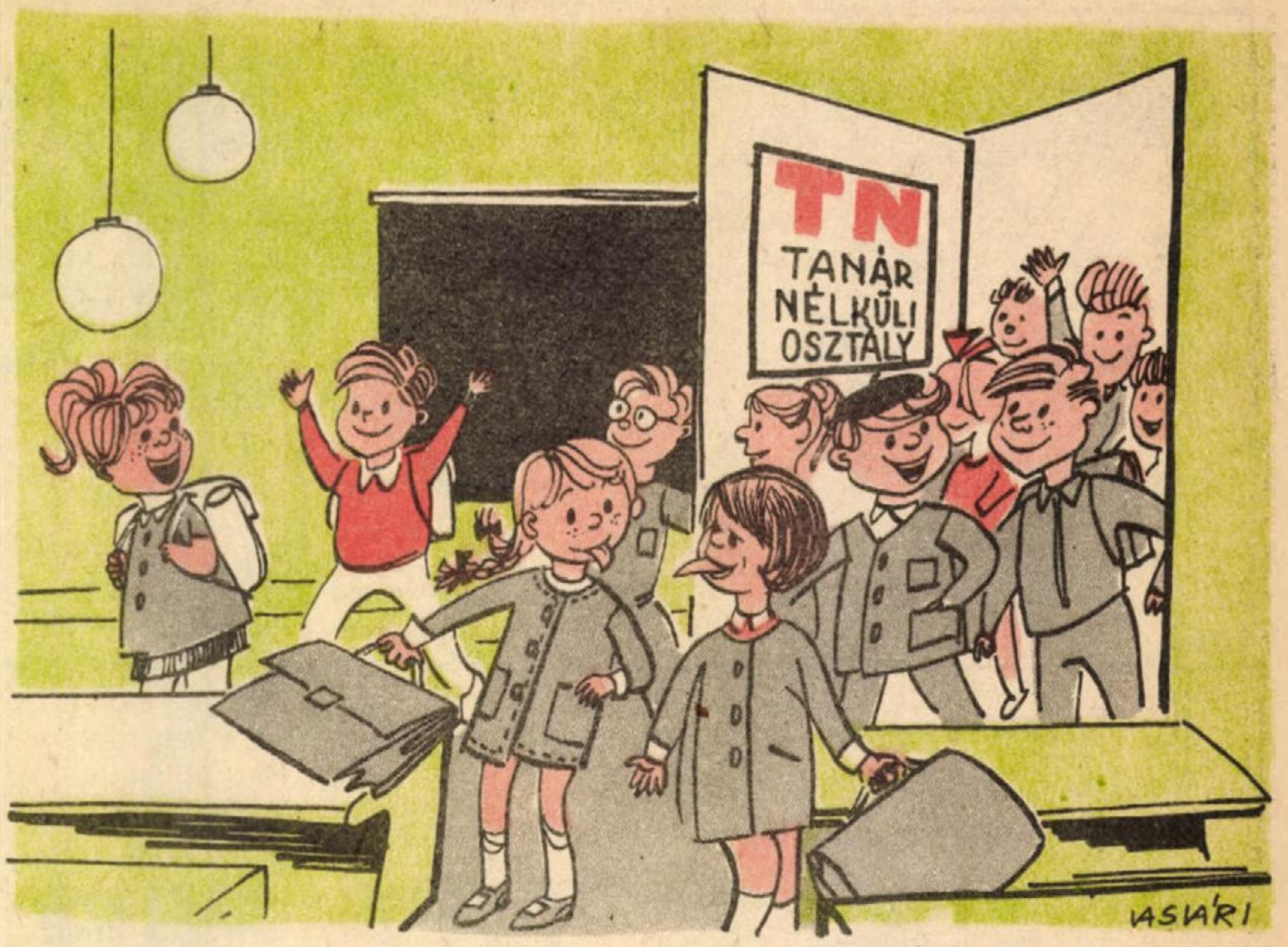

Ellenőrzik a Gellérthegyet

A pedagógia jövője

Vasvári Anna rajza

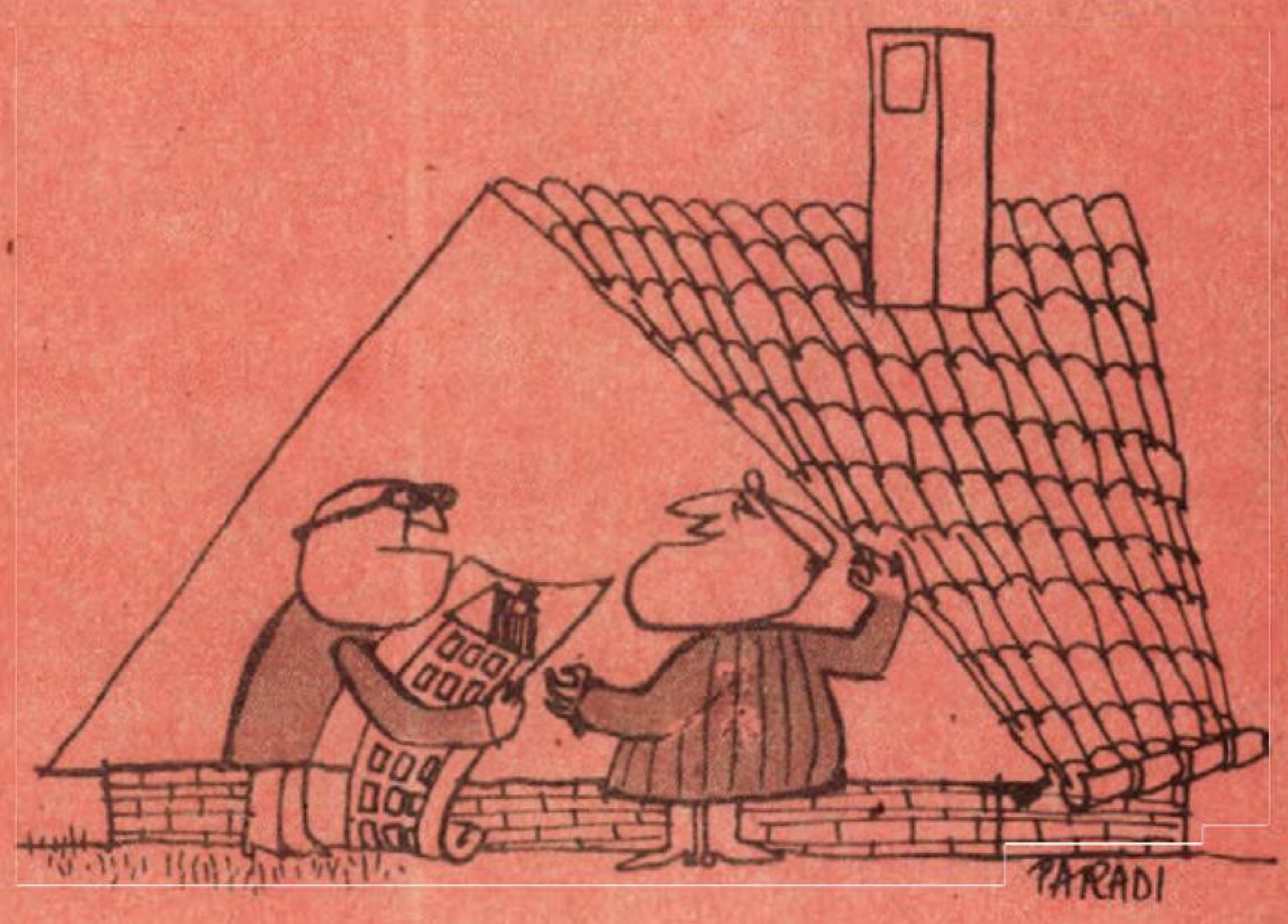

Tavaszi szerelem

– Bözsike, nem tudok maga nélkül élni! Könyörgök, jöjjön fel a lakásomra, ha majd elkészül!

Tervteljesítés

– Sikerült határidőre tető alá hozni a házat!

A kritikus érzékenységéről

Megesik olykor, hogy jelentéktelen ügyekből jelentékeny tanulságok leszűrésére nyílik alkalom, és csekélységem, akinek mindig is kedve tellett a tanulságok leszűrésében, az efféle alkalmat el nem szalaszthatja.

Az Élet és Irodalom egyik kritikusa tavaly nyáron általános figyelmet ébresztett maga iránt; rovatában úgy bírált agyba-főbe néhány írót, hogy azok önérzetükben, tisztességükben, emberi mivoltukban méltán érezték sértve magukat. Az ifjú kritikus az irodalmi művek bírálatában megengedhető szigor határain jócskán túllépett, s ezért felháborodást váltott ki még az olyan olvasókból is, akik kritikusi munkásságának egyébként nem tulajdonítanak különösebb jelentőséget. Emberi kötelességemnek tartottam, hogy a megalázott írók védelmére siessek, s ezért egy ironikus glosszában (melyről szerénytelenség nélkül állíthatom, hogy általános megelégedést keltett) e lap hasábjain a szóban forgó kritikust megfeddtem, keményen bár, de nem gorombán. Mint bunkóhoz a gombostű — úgy aránylott az ő kritikusi lelketlenségéhez az én glosszám csípése. Nos, kritikusunk, még most, fél évvel az eset után is háborog az általam őt ért sérelem miatt. A televízió „Észrevettük" című rovatában (nemde kedves, hogy az 1965. szeptember 9-én megjelent kioktatást 1966. február 27-én „vette észre"), szóval ebben a tévéadásban dohogott, az *én* gorombaságom miatt. Mily érdekes! Az idő meggyógyította benne azokat a sebeket, amiket *ő ütött*, de nem tudta feledtetni azokat, melyeket *ő kapott*. Ebből is látható, hogy van lelke a kritikusnak is, sőt igen érzékeny lelke van neki, ha *róla* van szó. Nem ártana egynémely kritikusi íróasztal fölé odatenni a közértekből amúgy is kikopott tábla módosított változatát: „Csak *feleannyi* kíméletet tanúsíts mások iránt, mint amennyit magadnak megkövetelsz!" S ez egyben az a bizonyos tanulság is, melyet e jelentéktelen ügyben jelentékenynek nevezhetünk.

t. l.

Korán kell kezdeni

Barát József rajzai

14 évesek — 16 évesek — 18 évesek

PIFF...PUFF...

Régi szokásom az, hogy időnként kérdéseket teszek fel önmagamnak. Legutóbb például azt kérdeztem: miért nem játszanak nálunk western, azaz cowboy-filmeket?

Alig tettem fel magamnak a kérdést, máris lódobogást hallottam, és képzeletem prérijén megjelent a cserzett arcú, jóságos mosolyú cowboy, természetesen lóháton. Nyakában könnyű sál, kalapja hetykén hátracsapva, kesztyűs kezében lazán tartott gyeplő, és az övéről nehéz coltok fityegnek alá kétoldalt...

Valóban: miért nem játszanak nálunk cowboy-filmeket? Miért hiányzik ez a műfaj?

Képzeletem hőse most betért egy kocsmába, egy saloonba, ahogy annak idején nevezték. Úgy látszik, egy képzeletbeli cowboy is megszomjazik néha... De most nem tudok utánamenni, még meg kell írnom ezt a cikket...

Lengyelországban, Csehszlovákiában játszanak westerneket. Időnként mi is átvehetnénk egyet-egyet, természetesen ugyanolyan *gondos* válogatás, rostálás után, mint ahogy a Wallace- és az Angyal-filmeket vásároltuk.

Te jó isten! Mi ez? Itt nem lehet írni! Itt nem lehet dolgozni! Lövöldözést hallok. A cserzett arcú, jóságos mosolyú tehenészfiú tűzharcot vív a fejemben egy tucat sebhelyes arcú, kancsi szemű banditával... Tetszik tudni, az úgy volt, hogy a hősöm a söntéspult feletti tükörben észrevette: az egyik lelketlen gazember le akarja puffantani... Az utolsó pillanatban fordult hátra, és csípőből tüzelt: piff, puff, paff!

Amíg a lövöldözés tart, gyorsan elmondom, hogy a cowboy-filmek tulajdonképpen népmesék, mindig a jó, a derék fiú győz, a rosszak pedig elnyerik méltó büntetésüket. A jó, és de-

rék tehenészgyerek nem iszik, nem kártyázik, és nem nőzik... A legerotikusabb jelenet, amelyet valaha egy vadnyugati filmben láttam, az volt, hogy a hős felemelte a piruló leányka... loknijait... és lehunyt szemmel belecsókolt a farmerlány nyakába. Ez volt a maximum! És még ezután is pirulva vágtatott el, s napokig nem mert a lány szeme elé kerülni.

Piff, puff! A lövöldözés még tart. Hősömnek menekülnie kell. Fel a lépcsőn, ki az ablakon, fel a tetőre. Hol az a ló? Hol a lova? Aggodalomra nincs ok. A paci megérezte, hogy a gazdája veszélyben van. Odavágtat a házhoz, és a gazdi a tetőről ugrik le a nyeregbe, közben két bukfencet is csinál, hogy elszórakoztassa a közelben álló farmerlányokat, aztán epés megjegyzéseket tesz a banditákra, majd zutty!...

Véleményem szerint azért nem látunk western-filmeket, mert valakinek valahol nem tetszenek ezek a filmek, és valaki valahol valamikor azt mondta: Neeeeem kell...

A jóságos mosolyú, cserzett arcú cowboy menekül. Húszan vágtatnak utána. Nem! Harmincan! Piff, paff, puff! Szerencsére a banditák egyetlen golyója sem talál...

Titokban abban bízom, hogy az NDK csinál majd egy ötrészes, izgalmas western tévé-filmet... Azt egészen biztosan átvennénk... Ha az NDK-western sikert aratna, akkor mi is készítenénk egy cowboy-filmet, de ebben a cowboyok diverzánsok lennének, akik azért szivárogtak be a határainkon, hogy kikémleljék állattenyésztési titkainkat, de a mi lovas-titkosszolgálatunk természetesen majd lerántja róluk a leplet...

Hősünk vágta közben lő. Minden lövése talál. Soha sem tölt, csak lő. Piff, paff, puff!

Miért nem játszanak nálunk western-filmet?...

Erre csak azt tudom válaszolni... Nem tudok válaszolni, mert képzeletbeli kedvenc paripám bökdös már a fejivel, hogy men-

jünk... Elegánsan felugrok a hátára, és dalolva elindulok képzeletem prérijén, miközben hosszan utánanézek önmagamnak, egészen addig, amíg csak egy kis fekete pont nem leszek a láthatáron.

Mikes György

állítólag megtörtént

Nemrég társaságban a hazai dohányipar termékeiről beszélgettünk. Ki ilyen, ki olyan adománnyal vagy szakvéleménnyel járult hozzá a tárgy elmélyítéséhez. Csak Bandi barátunk hallgatott elszántan. De némi kapacitálás után ő is elmesélte a maga idevágó legendáját:

— Londonban történt. Meghívtak egy fogadásra, ahol kerekasztalok mellett, barátságos légkörben latolgattuk a kapcsolatok kiszélesítésének lehetőségeit. Minden a legjobban ment már, amikor véletlenül elővettem egy magyar származású cigarettát és rágyújtottam. Meggondolatlan lépésemet udvarias csend fogadta. Tárgyalópartnereim vérbeli gentlemanek voltak. Sajnos, ekkor egy fiatal lány tálcán frissítőket hozott a terembe. Midőn a mi asztalunkhoz ért, megszólalt: „Bocsánat, uraim, de attól tartok, hogy itt valahol ég egy kutya!"

(d)

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

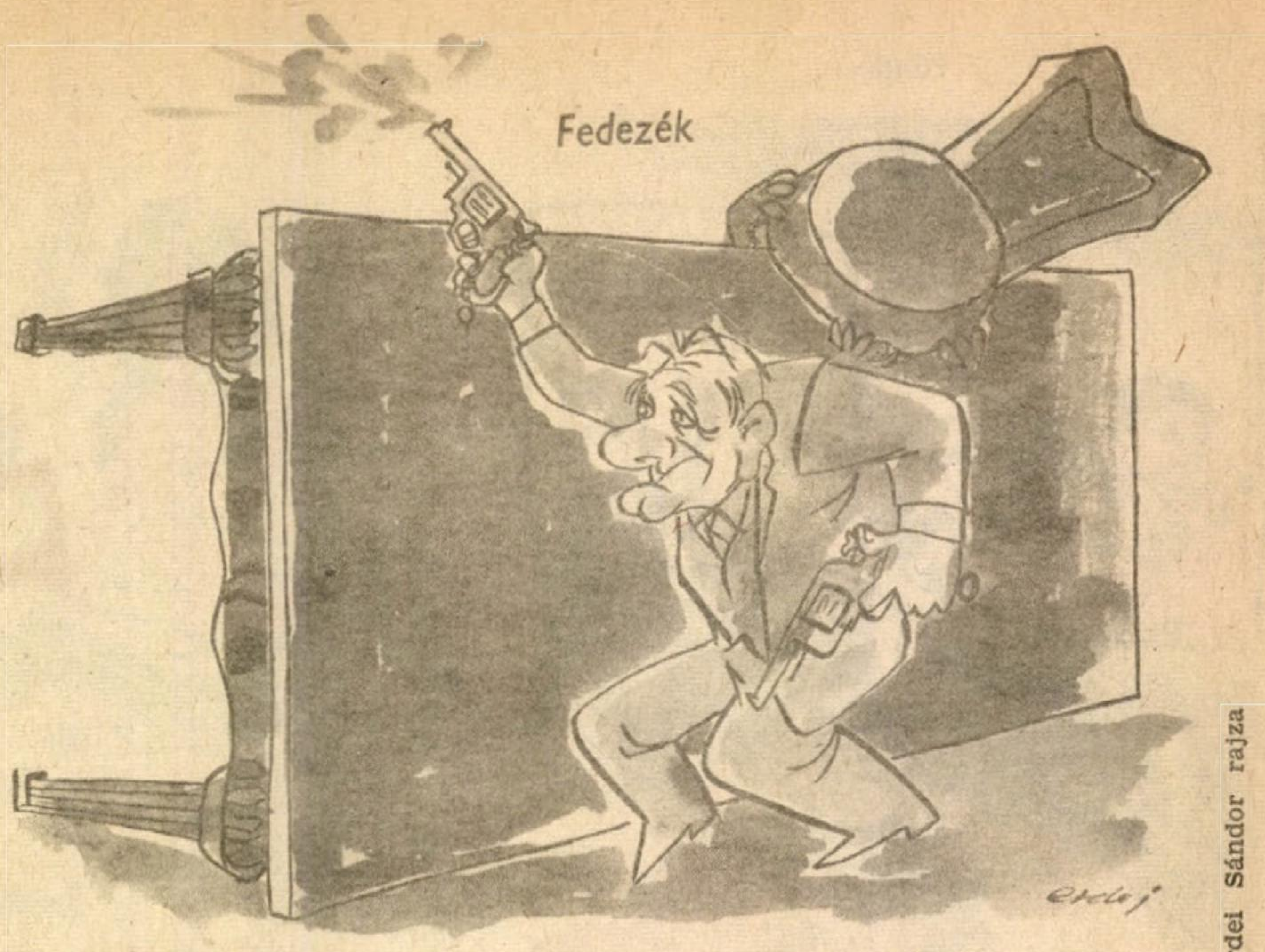

Amikor a Modern Színpad igazgatója lettem és a társulatot szerveztem, egy nyurga fiatalember jelentkezett nálam. Amint belépett az igazgatói irodába, nyomban leült egy karosszékbe. Csodálkozva tekintettem rá, és akkor ő megmagyarázta fesztelen viselkedését: „Szívesen leszerződnék a Modern Színpadhoz, és azért ültem le, mert nem akarok egy hosszú tárgyalást végigállni!!” Megkérdeztem tőle, hogy miért gondol hosszú tárgyalásra, mire kijelentette, hogy olcsón nem szerződik, és fél, hogy sokáig kell majd alkudoznia.

„Nézze, fiatalember — mondtam neki —, nálam a kezdő színész gázsija havi nyolc-kilencszáz forint, és nem hinném, hogy magának többet fizetnék. Persze, szerződés előtt meg kell győződnöm képességeiről. Hosszú tárgyalásra tehát nincs szükség!” A fiatal kezdő színész közölte velem, hogy annyiért nem játszik, inkább csomagot fog hordani a Keleti pályaudvaron. Ezeregyszázat kért. Ha nem kap annyit, elmegy. „Menjen!” — mondtam dühösen, ő pedig a következő pillanatban már kiment, és lefelé indult az első emeleti irodából. A színház gazdasági vezetője ekkor megszólalt: „Tehetséges a fiú, láttam már őt játszani, kár lenne elengedni!” Én még mérges voltam: „Ezerszázat akkor sem adok neki, legfeljebb ezret!” A gazdasági vezető igyekezett rábeszélni a szerződtetésre: „Tudod, mire kell néki száz forint? Italra! Nagyon szereti a bort.” Az asztalra csaptam: „Miért nem mondtad mindjárt? Hé, fiatalember! — szóltam le a földszinti kijárat felé. — Jöjjön vissza aláírni a szerződést!” Ő óvatosan felkiáltott: „Ezerszáz?” „Nem, hanem ezeregyszázötven — mondtam —, még ötven forint szódára!”

Greguss Zoltán

Fedezék

Johnson: Uraim, nem látják, hogy én a tárgyalóasztal mellett vagyok?!...

Erdei Sándor rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

PÖSZMÖRGÉS BAROKK STÍLUSBAN

Barokk stílusú cukrászda készül Egerben, a Széchenyi utcában. Tempósan készül, kényelmesen, ráérősen, harmadéve immár, három-négy átadási határidőt is átlépve.

Amikor a késedelmeskedés oka felől érdeklődtünk, ezt a barokk stílusú választ kaptuk: „Szerencsétlen adminisztrációs körülmények játszottak közre.”

Tüzetesebb érdeklődésünkre az építtető HUNGAROHOTELS egyik dolgozója elmondotta, hogy a kivitelező, a Heves megyei Tanács Építő és Szerelő Vállalata, csak „pöszmörgött” a munkák körül.

A kivitelező vállalat emberei viszont elégedettek voltak a saját munkájukkal (meglepő, ugye?) – s a Kereskedelmi Tervező Irodára hárították a felelősséget, mondván: késtek a tervek, s nem voltak elég körültekintők a tervezők, nem jól jelölték be a falak kiváltását stb.

Hogy nálunk valamely vállalat, iroda vagy hivatal rosszul dolgozna, elképzelhetetlen! Az, persze, hogy *szerencsétlen adminisztrációs körülmények játszanak közre* – gyakorta előfordul. De hát arról ki tehet?!

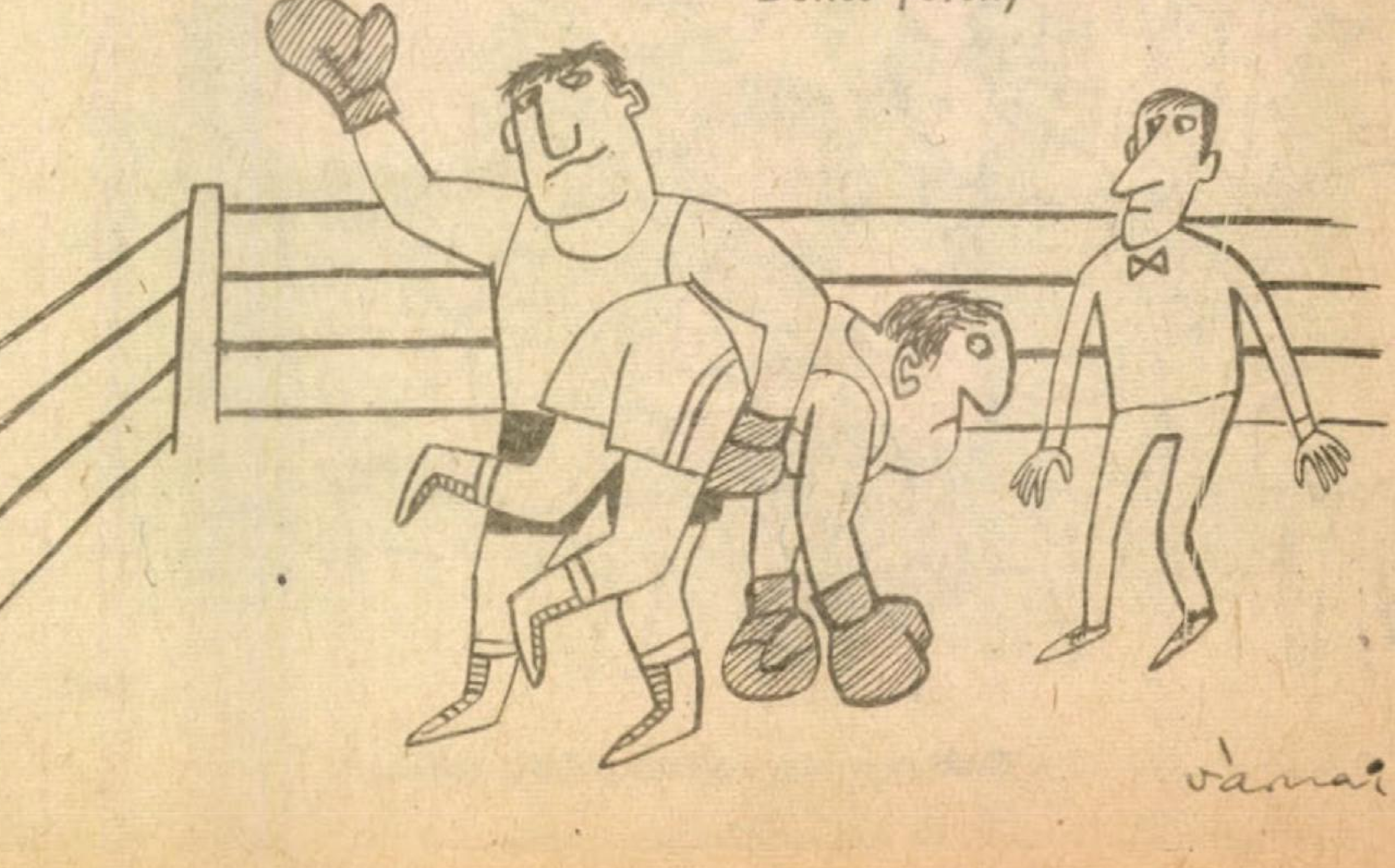
Az egriek nagy türelme és kitartása még a török ostromok idejéből közismert, de most már türelmetlenek. Persze azért titokban mégis bíznak abban, hogy a kivitelezők az ötödik határidőt betartják, s május elsején valóban megnyílik a „Dobos”, a híres cukrászmester nevét viselő új „vendéglátóipari egység”.

Persze, ez csak akkor várható, ha a csillagok konstellációja kedvező, az adminisztrációs körülmények összejátszása pedig szerencsés lesz!

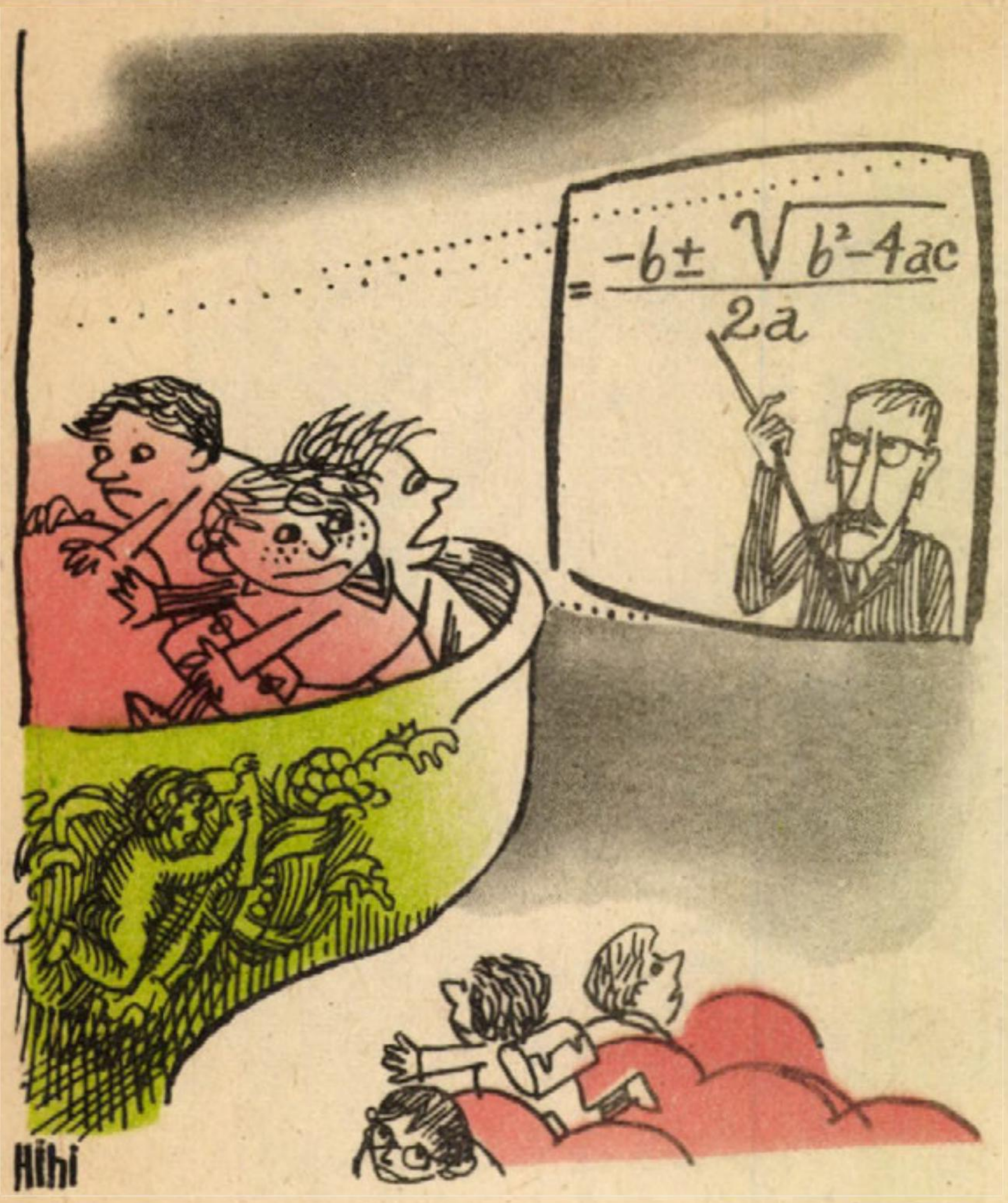
Azt viszont előre megjósolhatjuk, hogy a cukrászda – különösen az idegenforgalmi idényben –, kicsi lesz. Sebaj, akkor majd hozzáépítik a szomszédos helyiségeket, ahol jelenleg az Anyák Boltja van. Nem lett volna észszerűbb ezt most, egy füst alatt megcsinálni?

(r. b.)

Döntő fölény

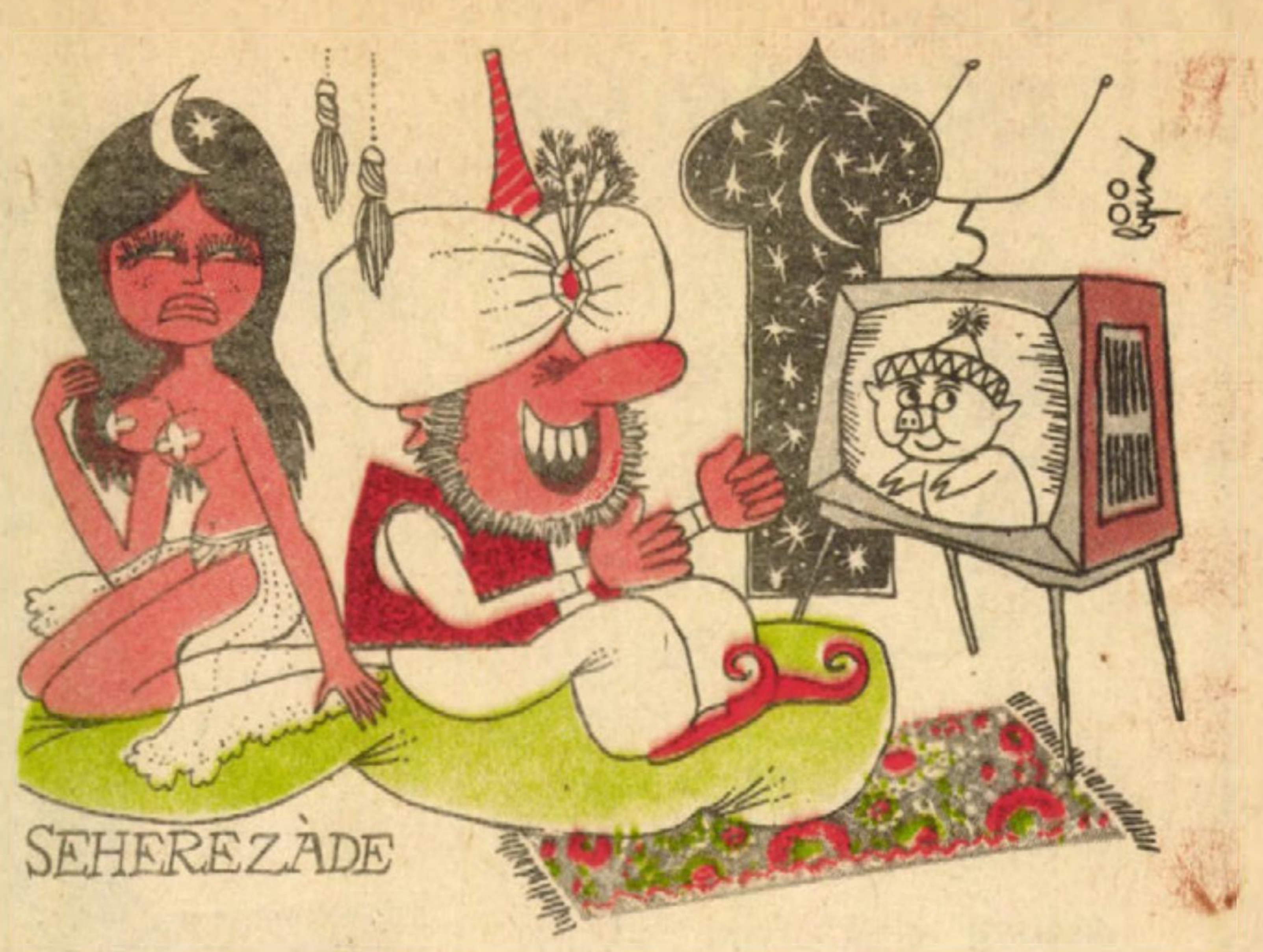

Pánik...

... a délelőtti moziban.

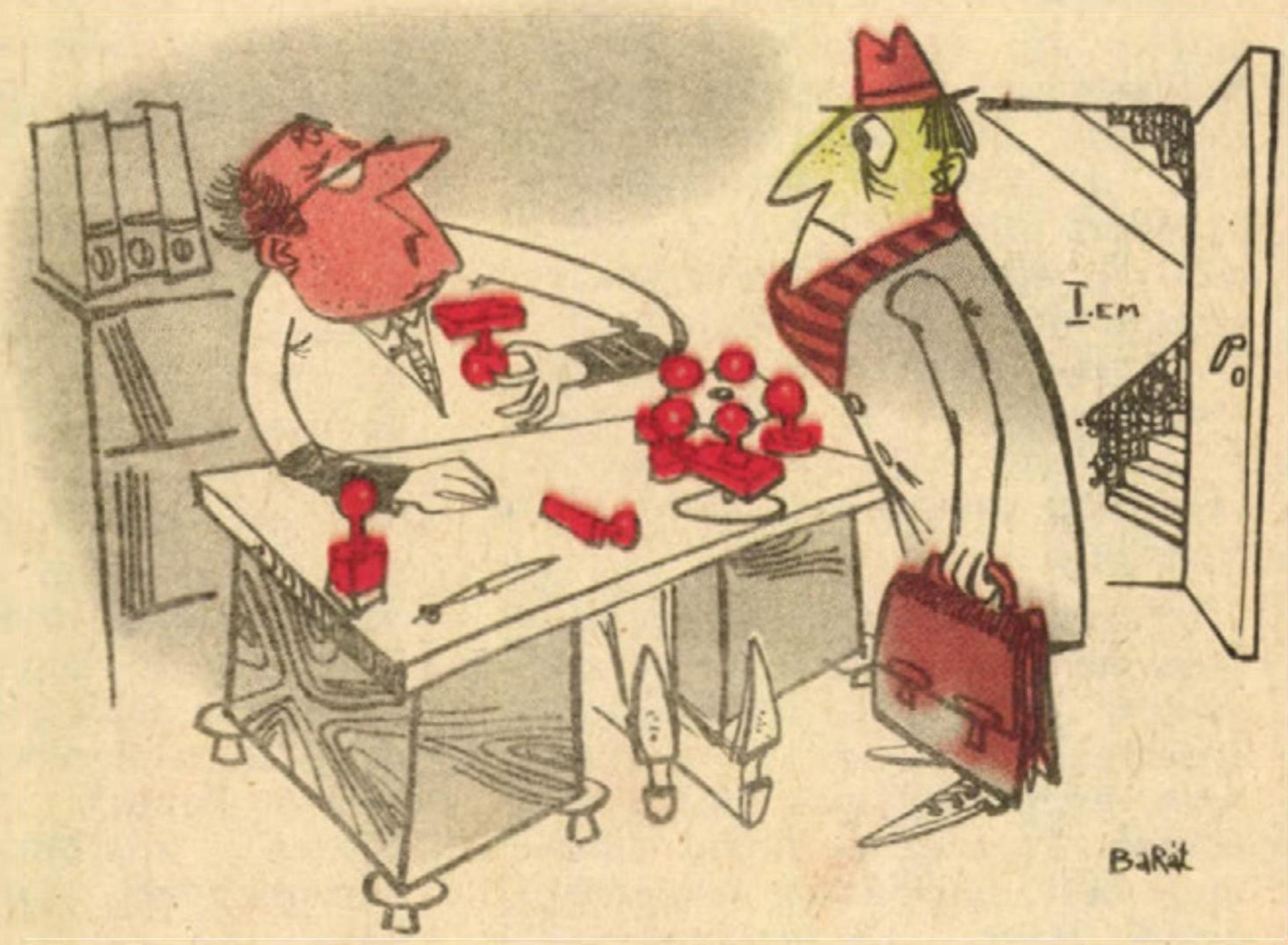
Mellőzés

Úszólecke

Szakosított bürokrácia

– Én csak rálehelek, fáradjon fel vele a hatodik emeletre, ott majd lebélyegzik az aktáját.

Ádám és a szalámi

Vasvári Anna rajza

– Csak az a vég, csak azt tudnám feledni ...

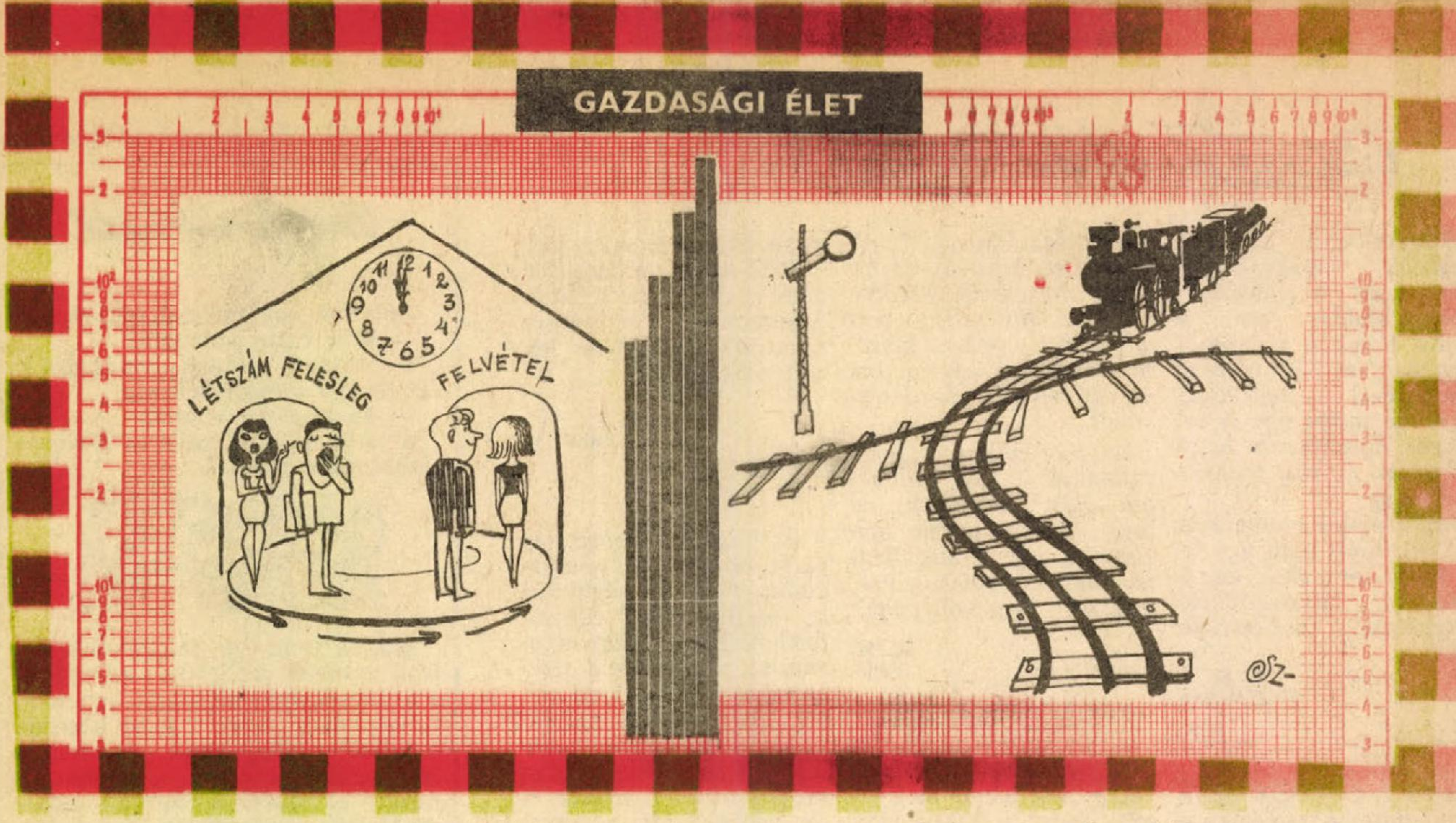
A. KARASZEV ÉS SZ. REZVIN

A BOLDOG EMLÉK VISSZATÉR

Nagymamának van egy vágya
s kéri gyakran nagypapát:
— Kapcsold be a tévét, drága,
egy kis jó film meg nem árt ...
Felzokog az öregasszony,
de nem fáj a könny-özön.
— Hála neked tévé-műsor,
ifjúságom visszajön!
Indokolt a megindultság:
minden film
oly megható,
ismerős leánykorából,
hej, mikor még
vőlegény volt
nagyapó.

(A moszkvai Krokodilból fordította: **Pogonyi Antal**)

Szigorú létszámgazdálkodást!

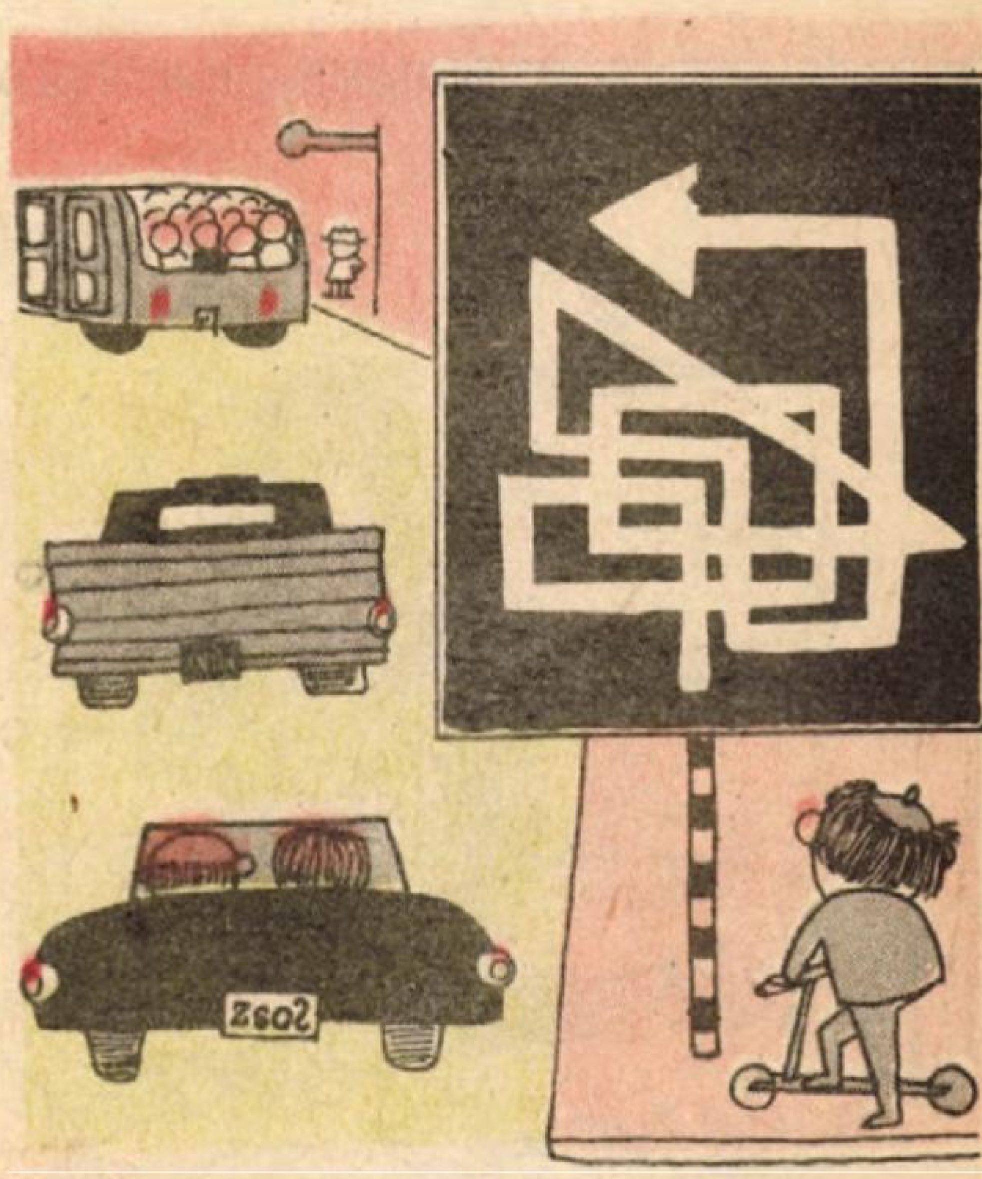
... Az a fő, hogy stimmeljen a leltár.

Szűr-Szabó József rajzai

Óvintézkedés

Terelőút

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Vadnyugat kölcsönző" címmel megjelent cikkükre az alábbiakat közlöm:

A 16 éven aluliak hétköznap 18 óráig csak kísérővel látogathatják a játéktermeket, 18 óra után egyáltalán nem. Intézkedtem arra vonatkozóan, hogy a felnőtt kísérő csak valamelyik szülő lehet.

A termeket háromhavonként átfestetjük. Ahogy az időjárás megengedi, a Murányi utcai játékterem portálját rendbe hozatjuk.

A termeinkben üzemelő gépek számát csökkentjük, a felszabaduló helyre asztalokat, és székeket helyezünk el.

Szándékozom szabályozni a játéktermek nyitvatartási idejét is.

Felkértem felügyeleti hatóságunkat, tegyen intézkedést egy olyan rendelkezés kiadására, hogy a presszókban, vendéglátóipari egységekben elhelyezett játékautomatákon 16 éven aluliak ne játszhassanak.

Kari József ig.
Belker. Kölcsönző V.

Korszerű építkezés

– Nálunk már olyan vékonyak a falak, hogy átlátszanak.

KEDVES LUDAS!

Annyiszor, annyian megírták, magyarázták már, hogy a „Beatles" többesszámban van, a Hétfői Hírek a tánczenekarokkal és a magyar tánczenével foglalkozó cikkében mégis úgy ír bizonyos Zoránék-ról, hogy ők voltak az első magyar Beatlesek.

Miért nem következetes a cikk? Miért nem úgy írja, hogy Zoránékok, zenekarokok, közvetítőkek, fiatalokok, énekesekek stb.?

A. É.
Salgótarján

A Magyar Nemzet egyik munkatársa nemrégiben a metróépítők klubjában járt, ahol beszélgetésbe kezdett „egy sötétszőke hajzuhatag mögé bújt" 17–18 éves lánnyal. Az újságíró harmadik kérdése után „a lány villogó szeme kibújt a fekete hajsátor mögül", végigmérte, és otthagyta a kérdezősködőt.

Azt már hallottam, hogy valakinek a haja pillanatok alatt megőszült, de hogy egy sötétszőke hajzuhatag egy szempillantás alatt megfeketedjék, arra még nem volt példa!

K. H.
Pécs

A Népszabadságban rövidke cikk jelent meg arról, hogy a Kisalföldön milyen mostoha időjárás volt. Például: Kaposvár és Balf közelében 28 telefonoszlopot csavart ki a szél.

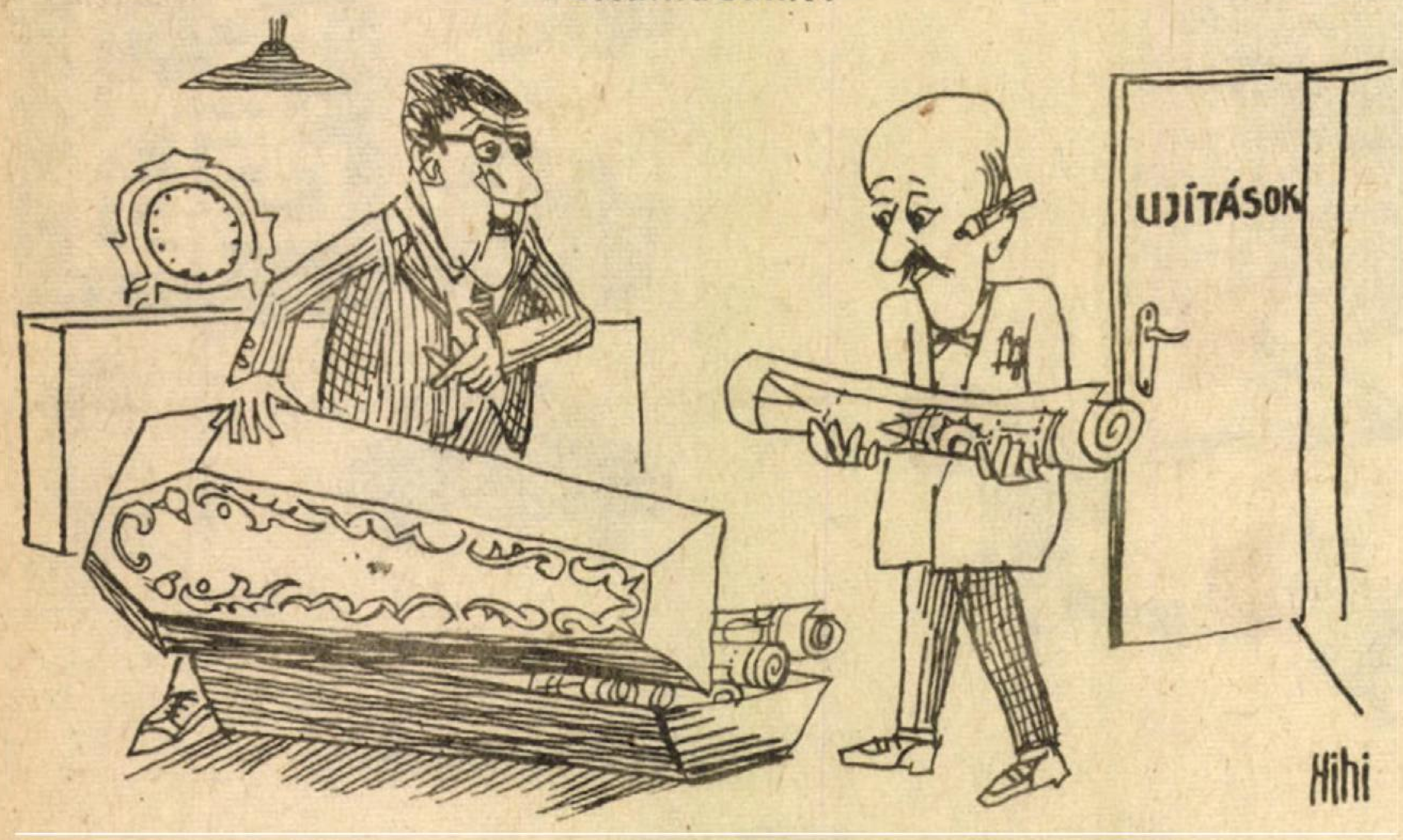
Ezek szerint a Kisalföld nem is olyan kicsi? Mindenesetre a különbség Kaposvár és Kapuvár között elég nagy!

D. F.
Bp. II., Pázsit u.

Az Ország-Világban egy pálfai olvasó arról panaszkodik, hogy községükben az orvosi rendelő milyen tarthatatlan állapotban van. A panasznak a szerkesztőség ezt a címet adta: „A Baranya megyei Tanács figyelmébe!" De miért? Hiszen Pálfa Tolna megyében van, annak is az északi, Fejér megyével határos részében!

P. I.
Hőgyész

Feltámadunk?

– Tegye csak bele, itt gyűjtjük az újításokat! . . .

DAL KOLUMBUSZRÓL ÉS SZOKRATESZRŐL, ERÉNYCSŐSZÖK FIGYELMÉBE

Hogy Kolumbusz pénzre vágyott
arannyal kupeckedett
vagy kalandvágyból kedvelte
a titkos tengereket

Hogy Szokratesz kéjenc vén volt
fiút tartott lány helyett
hogy a filozófiához
bort hörpintett meglehet

Bizonyára Spanyolhonban
akadt elég kapitány
jó keresztény és derék don
nem kupec és nem zsivány

Bizonyára Göröghonban
filozófus volt elég
nem haspók és nem borissza
szikár sótlan és derék

Amerikát mégse láttak
mérget mégse ittak ők
járt utakon unott képpel
jártak éltek haltak ők

nincs vétkük de érdemük se
ellenségük sose lesz
csakhogy partot ért Kolumbusz
mérget ivott Szokratesz.

Simor András

Pesti tudósítónktól

Időszerű sporttárgyú párbeszéd:
— Ki a túlzó szurkoló?
— Akinek minden gondolata a labdarúgó világbajnokság.
— És ki a mérsékelt?
— Aki az atlétikai Európa-bajnokságra is gondol.

Igazuk van az irigyeknek, az írók valóban rengeteget keresnek, s a pénzbőség valósággal megmételyezi őket, mert a jólét kikezdi a jellemet. Hogy csak egy személyes példát említsek, a napokban küldte el nekem a Szerzői Jogvédő Hivatal az Irodalmi Színpadon előadott „Leláncolt fizikusok" című jelenetem január havi elszámolását. A végösszeg nem kevesebb, mint 23 forintot és 80 fillért tett ki, ebből az adó 1 forint 71 fillér volt, a postaköltség pedig 1 forint 10 fillér, a levonások után tehát még mindig 20 forint 99 fillér ütötte a markomat. Egy kis áldomás persze a postás bácsit is megillette, de még így is jókora summa pénz maradt a birtokomban. Megmondom őszintén, engem ilyen rengeteg pénz nem boldogít. Nem is tudom, mit csináljak vele, s már előre borsódzik a hátam attól, hogy megrohannak a rokonok, a barátok, az ismerősök, sőt, az ismeretlen kölcsönkérők is. Két megoldás között választhatok. Vagy mindenkinek adok, akkor elkótyavetyélem az egész tőkét, vagy nem adok senkinek sem, akkor elhagynak a barátaim, s mindenki meggyűlöl.

Kellett nekem írnom, ahelyett, hogy lottóztam volna! Akkor nem lennének irigyeim! Egy öttalálatos szelvényre még kétmilliót sem adnak.

Olvastam, hogy H. J. Dombrowski német biológusnak sikerült sókristályból 600 millió éves baktériumot életre keltenie. Hír szerint a 600 millió éves baktérium remekül tartja magát, 500 millió évesnek sem néz ki. Ezzel a figyelemre méltó kísérlettel különben eldőlt a hosszú élet titkának régóta vitatott kérdése. Aki nem nagyravágyó, hanem összehúzza magát, az szép kort érhet el.

f. l.

A hétfejű sárkány

Vidéki riportra indultam, rossz vonatra szálltam fel, rossz állomáson szálltam le, eltévedtem az országúton, csámborogtam dűlőkön horhosokon, zsombékokon és átereszeken, csupa olyan közlekedési vonalon, amiről azt sem tudom, hogy mit jelent, míg végül beértem egy városkába, ahol sírt-rítt mindenki, mert egy gonosz hétfejű sárkány telepedett le a városka határában, a vízierőmű tövében, és csak akkor adott vizet a lakosságnak, ha minden hajnalban három lányt küldtek ki neki, és erősen fogyóban volt a készlet, tekintve, hogy már második napja garázdálkodott a mesebeli szörnyeteg...

— Ez helytelen! — mondtam a városka porig sújtott tanácselnökének. — Hát nincsenek itt vállalkozó szellemű férfiak, akik szembeszállnának a szóban forgó rusnya döggel?!

— Dehogyis nincsenek, dehogyis nincsenek — sóhajtották kórusban a körülállók. — Sok deli levente indult harcba a hétfejű sárkány ellen, de amikor meghallották iszonyú bömbölését, mindnek inába szállt a bátorsága!

— Hoci egy kardot, szablyát, kelevézt vagy ilyenkor használatos egyéb kéziszerszámot! — kiáltottam dühösen, és magam indultam a határba.

Hát amint vagy tíz lépésnyire közelítem meg a vízierőművet, vérfagyasztó ordítás reszketteti meg a levegőt.

— Itt a hétfejű sárkány, itt a hétfejű sárkány beszél! Egy tapodtat se tovább, ha kedves az életed! Lángot fú mind a hét torkom, kettéharaplak mind a hétszer harminckét fogammal, araszos karmaimmal miszlikbe téplek! Lányokat küldjetek, vagy szomjan veszejtem az várost!

— Unom ezt az archaikus szöveget! — kiáltottam rendíthetetlenül, mert rögtön felismertem a hangot — Szekulesz, bújj elő!

Látom ám, hogy nyílik a víztorony kapuja, tétován lépked kifelé gyerekkori barátom, Szekulesz Géza. A kezében olyan hangerősítős, tölcséres micsoda, aminővel Pesten is próbálták nevelni a rendőrök a figyelmetlen gyalogosokat. Szívélyesen üdvözöltük egymást, beszélgettünk erről is, arról is, aztán előhozakodtam a kérdéssel:

— Mondd csak, mit ijesztgeted a népet? Miért játszod meg a hétfejű sárkányt? Minek neked naponta három lány?

Szekulesz rezignáltan így felelt:

— Nem nekem kellenek, hanem a közeli textilgyárba. Én vagyok ott a munkaügyis, leáll a termelés, ha nem sikerül szereznem kilenc szövőnőt. Szép, modern üzem, szellőző- és légkondicionáló-berendezéssel, öltözővel, zuhanyozóval, príma koszttal, mégsem jönnek ide a környékbeli lányok. Csak a fővárosba, csak a divatos szakmákba! Ezért csinálom ezt a sárkány-trükköt.

— Egyet még most sem

értek — mondtam. — Kilenc lányra van szükség, két napja ügyködsz, hat szövőnőd már van.

— Pontosan — számolt utána Szekulesz.

— De hát akkor miért nem hagyod abba? Hiszen három nagylányod neked is van odahaza. Azokkal ki lesz a kilenc!

Felháborodottan mért végig.

— A saját lányaimat, a Szekulesz lányokat adjam szövőnőnek?! Megbolondultál?! Már néztem is nekik állást Pesten. Az egyik kozmetikus lesz, a másik fodrász, a harmadik táncdalénekesnő!

Kürti András

Sajdik Ferenc rajzai

nyugdíjban

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SÁR! SÁR!! SÁR!!!

Nemcsak Komlónak, a „kamaszvárosnak" vannak sáros panaszai, hanem olyan tisztes korú és rangú városnak is, mint Budapest. A XXII. kerületben, a budatétényi felső részen, ősszel és tavasszal nagy a sár, nyáron nagy a por. Azok, akik a Park, Ispiláng, Nyél, Áron, Aradi, Esze Tamás, Sudár és Gömböc utcákból, valamint a Baross-telep egyes házaiból járnak a Nőiruhagyárba, vagy a Gombatermelési Vállalathoz dolgozni, esős, olvadásos időben nyakig gázolhatnak a sárban. Régebben kaptunk salakot az út felszórására, tavaly és tavalyelőtt már a salakozás is elmaradt. Pedig úgy tudjuk, hogy nagyon sok gyárnak van „elfekvő készlete" ebből a termékből, s ingyen is szívesen megszabadulnának tőle. Nekünk meg valósággal kincset érne!

Háromszáz budatétényi család

A Duna-parton, a Soroksári út 17. szám alatt dolgozom, sok száz társammal együtt. Ezt a területet – ahol TÜKER-telep, zsákraktár, Herbária, zöldség- és gyümölcsraktár van – esős és olvadásos időszakban gyalogszerrel csak nagyon keservesen lehet megközelíteni a nagy sár miatt. Kedves Ludas, nem tudod, hol lehet jó gólyalábakat kapni? Azzal talán át tudnánk lábalni a sáróceánon! De ha rendbe hoznák az utat, még jobb lenne!

M. Z.
Bp., II., Lupény u. 14.

Tavalyelőtt költözködtünk be a Kosárka sétányon épült új házakba. Mivel út és járda még nem épült, a házunkban lakó néhány család összefogott, és társadalmi munkával salakutat építettünk, követ rakva a tetejére, hogy ne kelljen sártengerben járnunk. Nemrégiben rengeteg humuszt hordtak tehergépkocsikkal a tervezett zöldterületre, s lerakodás közben földdel temették el járdánk egy részét. Ez volt pedig az egyetlen szilárd pont a Kosárka sétány ingoványában!

Járdát kérnénk, mielőbb! Ludas Matyi, segíts!

Bessenyei István
Bp., IX., Kosárka sétány 8.

Indiai—magyar kulturális csere

Várnai György rajza

Itt a budapestiek beszélnek...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT KIS ÜGY

1

A Béke Szállót januárban bezárták. Tatarozzák. A Nyugati pályaudvar előtt azonban ma is színes képekkel kirakott, este ragyogóan megvilágított oszlop hirdeti a szálló kiváló étkezési és szórakozási lehetőségeit. A mit sem sejtő vidéki, vagy pláne külföldi, ha megérkezik a pályaudvarra, örömmel olvassa, hogy milyen kitűnő lehetőségek várják a Békében, s egyből odasiet. El tudom képzelni, milyen furcsa képet vághat a bezárt helyiségek láttán!

Nem lehetne az oszlopra egy másik étterem hirdetését feltenni, ezt pedig akkor elővenni ismét, ha befejezik a tatarozást?

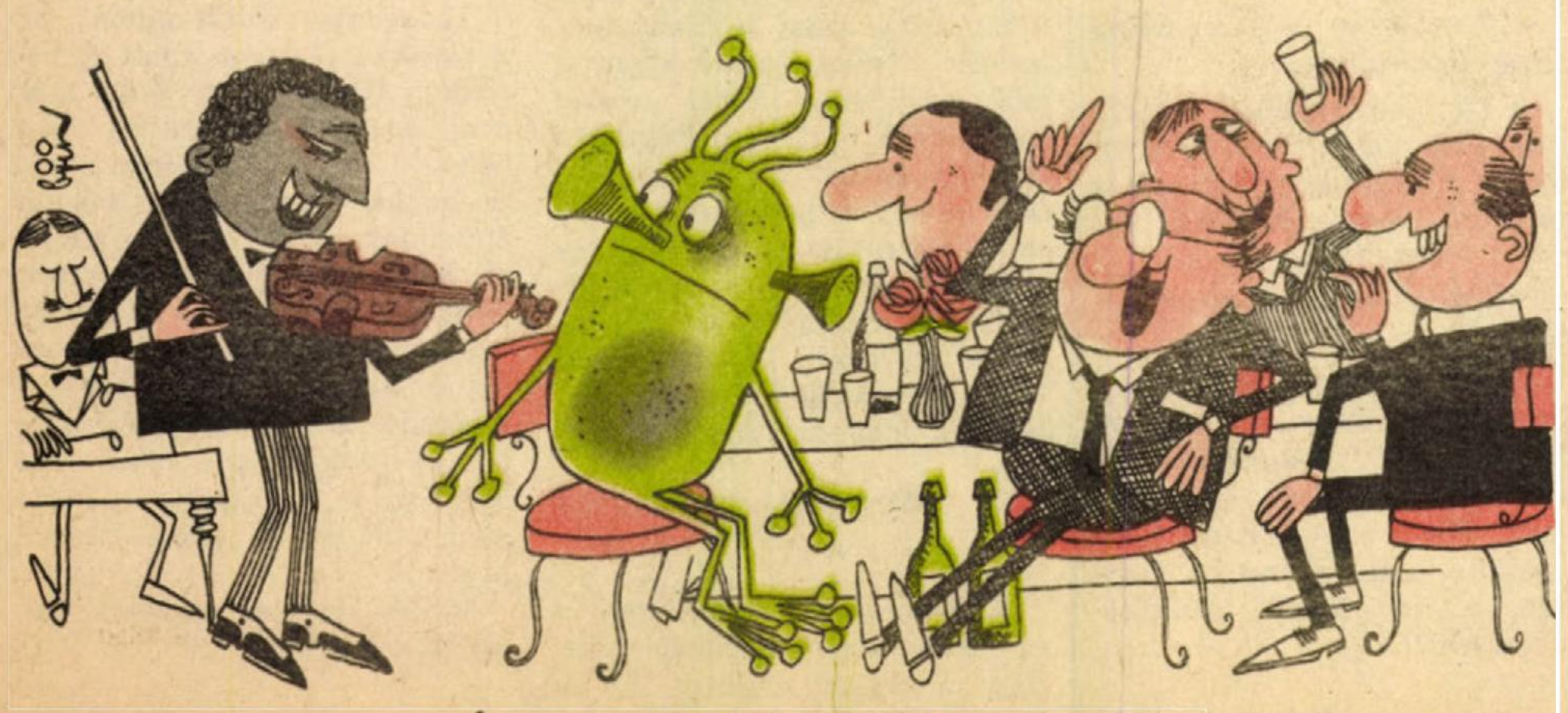
J. G.
Bp. VI., Lenin krt.

2

Hónapok óta nem lehet nálunk krumplicukrot kapni, pedig az nekünk amolyan orvosságféle is. Kedves Ludaskám, irányíts hozzánk valahonnan egy tétel krumplicukrot!

Paksi szívbetegek

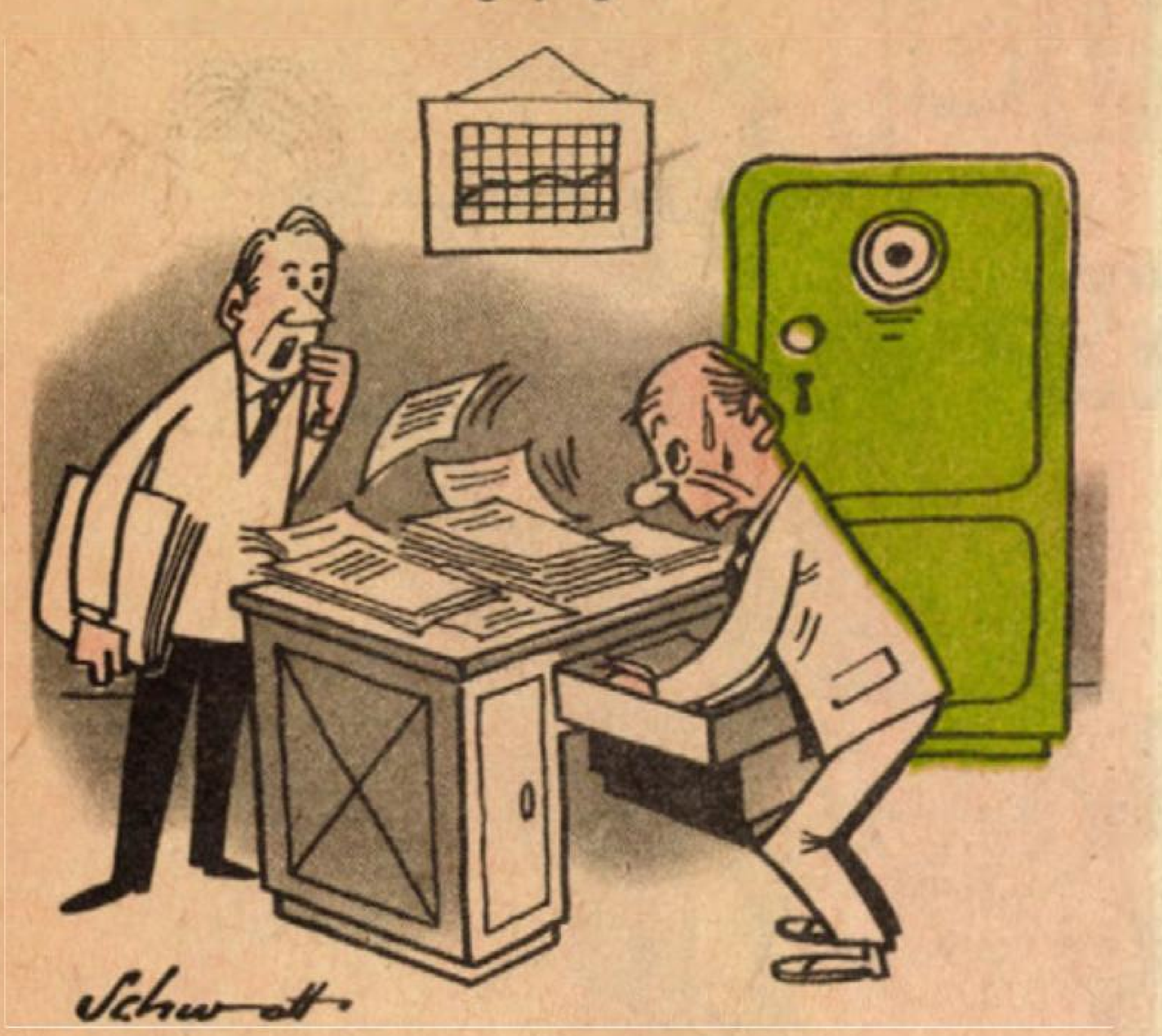
Látogató a Marsról

– És mi a nótája a kedves külföldi vendégnek?...

E heti hirdetéseink

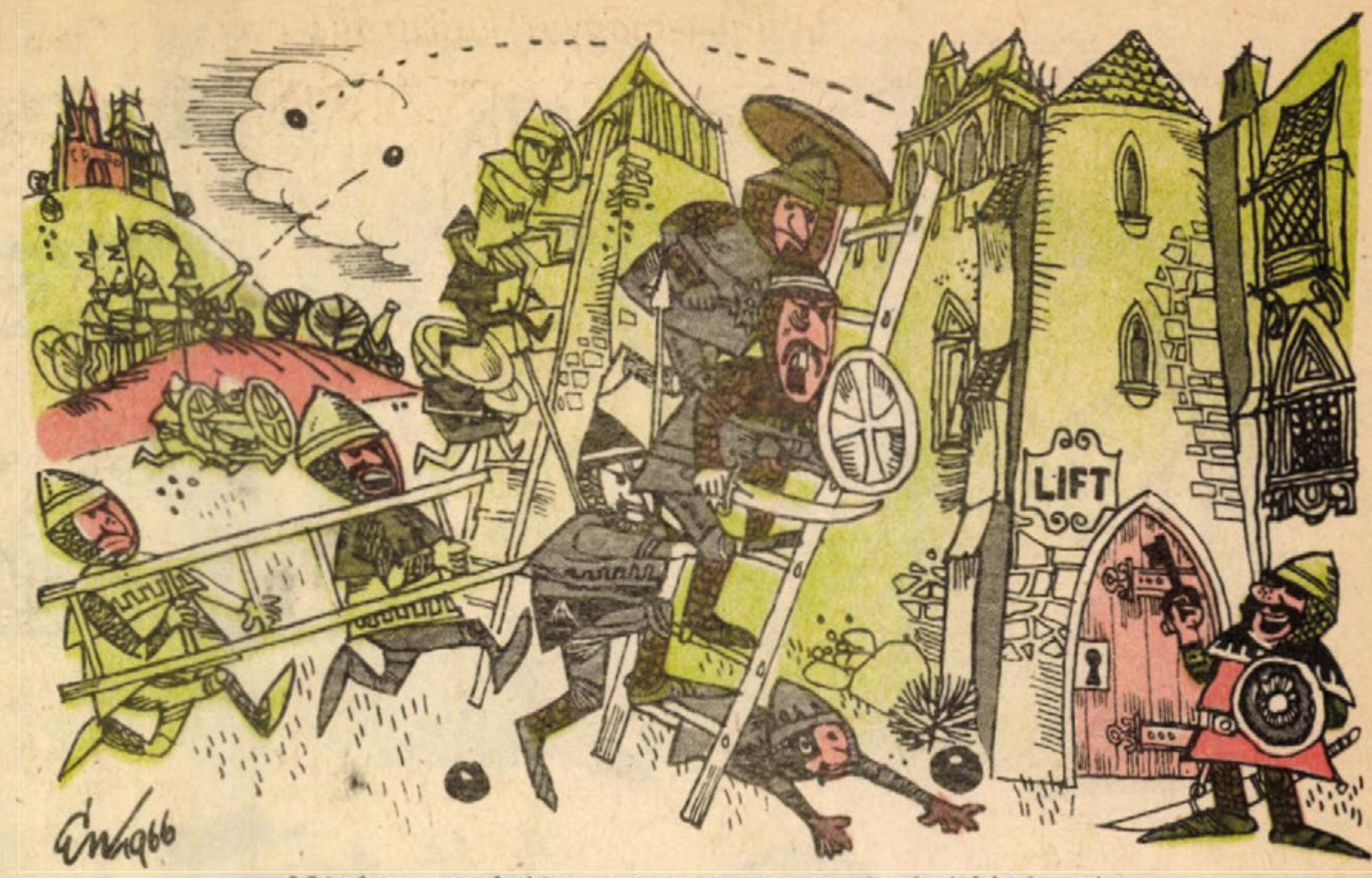
Megnyugtató

– Ez aztán az éberség! Még én sem tudom, hol a páncélszekrényem kulcsa...

Középkori várostrom

Endrődi István rajza

– Nézd a protekciót, már szerzett magának liftkulcsot!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A fiatal házaspárhoz, akik mindennap tányérokat meg vázákat csapnak egymás fejéhez, beállít a társbérlőjük, Barna.

– Bocsánat a zavarásért, de legyenek olyan kedvesek és árulják el nekem, hogy nem fognak-e rövid időn belül elválni.

– Hallja, miért érdekli ez magát?

– Mert ha tudom, hogy egy-két évig még együtt élnek, akkor itt a házban nyitok egy porcelánüzletet.

*

Zabhegyi afrikai utazásából hazatér, és a családi körben elmeséli hátborzongató kalandjait. A kis Pistike tátott szájjal hallgatja, végül megkérdi:

– Papa, elefántot láttál?

– Ajjé, de mennyit.

– Lőttél is elefántot?

– Lőni lőttem, de nem találtam el.

Pistike elcsodálkozik:

– Hogy lehet az? Egy olyan nagy állatot?

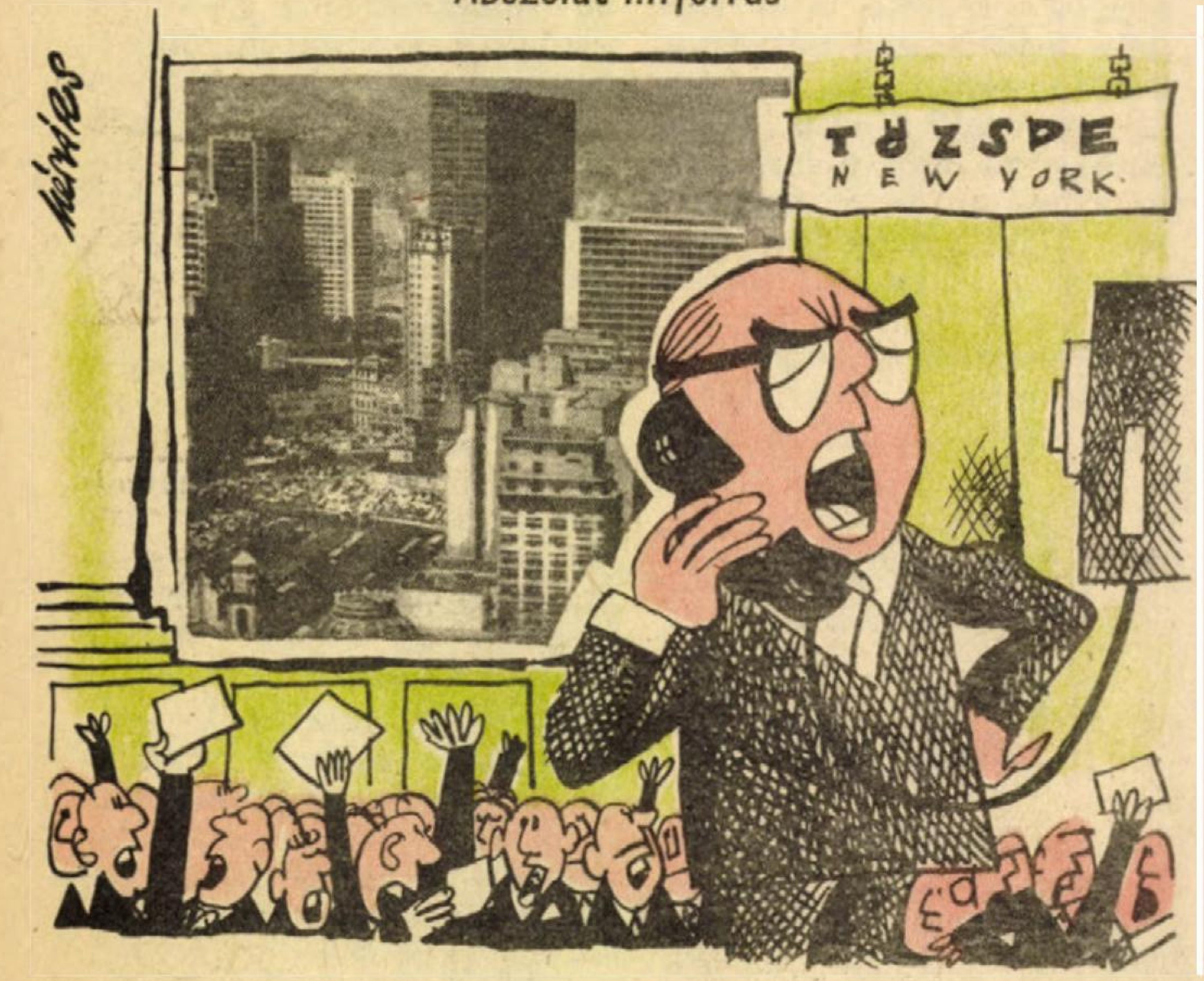
– Te szamár! Az elefánt hiába olyan nagy, ha egyszer a golyó kicsi!

Tél vége

– Sajnos, ez az utolsó dunsztosom...

Abszolút hírforrás

– Halló, Budapest! Krapancsákné? Hogy áll a dollár az IKKÁ-ban?

TÖRPE VERSEK

FŰSZERTELEN KOSZT

Van költő, verséből hiányzik
a fűszer: a bors és a só.
Diétás vers, nem rontja tőle
gyomrát a nyájas olvasó.

JÓ FÉRJ

„Szerelmes vagyok hitvesembe" — mondja —,
„a nőm ötöstalálat heti lottón."
Csak éppen aludni s enni nem tud otthon.

MADÁRETETŐ

Népkonyha télen az éhes madárnak,
a mókusok is persze idejárnak.
A látványon rezignált szem mereng el:
az állatokhoz milyen jó az ember!

LÉPCSŐJÁRÓ

Mögöttem és előttem mennyi lépcső!
Ha mind egy felhőkarcolóba' volna,
szférák közé fölérne már a végső
és műholdak sütnének ablakomba...

Bródy László

FALUSI EGY-ÉS-MÁS

Fülöp György rajza

ELFOGULT SZÜLŐ

– A tanár úrnak talán volna szíve ezt a vézna gyereket mezőgazdasági pályára adni?

NŐCSÁBÁSZ BRIGÁDVEZETŐ

– Elhiszem, hogy fogni kell a fiatalokat, de nem úgy, ahogy maga! . . .

TÉESZ-IRODÁBAN

– Na, betűvetőnk már volna bőven, csak még búzavetőkben van hiány.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FÉLÉVI BIZONYÍTVÁNY

A VII. kerületi gyerekek a tanév elején vették birtokukba az Alsóerdősor utca 14—16. szám alatti, 13 millió forintért épített, *új* általános iskolát. Itt az ideje tehát, hogy az Építésügyi Minisztériumot, mint szülőt, ezúton értesítsük a kivitelező, vagyis az ÉM 41-es Állami Építőipari Vállalat első félévi előmeneteléről.

Fizikából elégtelenre áll a vállalat. Rosszul vizsgázott *statikából,* amint azt a lépcsőház, a folyosók és az osztálytermek főfalain látható, 1—2 cm széles és több méter hosszú repedések bizonyítják. A zuhanyozó padlózatán állandóan ujjnyi vastagon áll a víz, jeléül annak, hogy az építők a nehézkedés és a közlekedő edények törvényeiből is egyesre feleltek. *Hőtanból* ugyancsak rovót kell adnunk, mivel többek között épp a természettani előkészítőben nem működik a fűtés, talán azért, hogy a tanulók jobban el tudják képzelni az abszolút 0 fokot. Ugyanebből a tárgyból még egy elrontott dolgozatról is be kell számolnunk: a fűtőtestek csöveiről több helyen, nagy darabokban leválik a zománc.

A *kémiai* szertárban hasonló okokból, szintén fagyos az atmoszféra; az építők tehát ebben a tantárgyban sem jeleskedtek.

Egészségtanból is csupa egyes szerepel az osztálykönyvben. Erre a rossz jegyre az a magyarázat, hogy az orvosi szobában sem működik a fűtés; ezért a tanulók rendszeres egészségügyi vizsgálata és ellátása jóformán lehetetlenné vált.

Tornából megint csak el kellett buktatnunk a kivitelezőt. Nem is érdemel jobb osztályzatot, mivel a tornaterem fűtése teljesen csődöt mondott: a helyiség téli középhőmérséklete 6—8 fok, de a leghidegebb napokban 0 fok is előfordult. Az iskola testnevelő tanára bele is betegedett ebbe a sarkvidéki klímába, de a gyerekek sem ilyen testedzést képzeltek a vadonatúj iskolában . . .

Földrajzból is rosszul oldotta meg a föladatát a 41-es ÁÉV. A III. emeleti

8/B osztály plafonján ugyanis jókora beázás díszeleg, ám a szóban forgó vízfolt csak helyenként hasonlít Afrika hegy- és vízrajzi térképéhez . . .

Mértanból a tervezőnek kell intőt adnunk. A III. emeleti terasz köré ugyanis csak 98 cm magas korlátot írt elő, amely bizony nem jelent biztonságos védelmet — kivált magasabb és mozgékonyabb gyerekek számára — a háromemeletnyi mélység ellen. Ezért a pedagógusok jogosan félnek a teraszra engedni a tanulókat, jóllehet másutt levegőzni nincsen számukra hely.

Politechnikából megelégszünk egy ellenőrzőkönyvi bejegyzéssel. Az igazgatói iroda bejárata fölé „rögzített" lámpabura ugyanis a minap — minden külső beavatkozás nélkül — lezuhant, s hogy nem történt baleset, az enyhén szólva nem a vállalaton múlott . . .

A tanári testület, a szülők és a diákok remélik, hogy a második félévi *(garanciális)* feleltetéskor az ÉM 41-es vállalata kijavítja ezt a rossz bizonyítványt, és — az egyébként gyönyörű, kiválóan fölszerelt iskolában — a vállalatnak nem kell osztályt ismételnie . . .

Kaposy Miklós

Tavaszi láz

ÉRTÉKES GYILKOS-LEVELEK

Az UPI-hírügynökség jelentette New Yorkból, hogy egy árverésen John Wilkes Booth négy levele 3850 dollárért cserélt gazdát, míg Jack Ruby két hosszú leveléért 1950 dollárt adott egy gyűjtő. Mr. Booth annak idején Lincoln elnököt lőtte le, Jack Ruby pedig azt az Oswaldot, akit Kennedy meggyilkolásával gyanúsítottak. Érdekes ágazata ez a „Ki mit gyűjt?"-mozgalomnak. Mindenesetre ideje volna felszámolni az analfabétizmust az amerikai gengszterizmusban, mert különben levelek hiányában a hátramaradottak tetemes jövedelemtől esnek el.

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Hány óra van?

Elnézést kérek, de ilyen borús tavaszi időben nem működik a napórám.

D. F.

Ahhoz, hogy a kérdésre pontosan tudjak válaszolni, figyelembe kell vennem a zónaidők összefüggését, az abszolút idő fogalmának tarthatatlanságát, a téridő görbületét, az egyidejűség relativitását, a fénysebességhez közeli mozgásban az órák meglassúbbodását, végül azt a körülményt, hogy otthon felejtettem az órámat.

F. L.

Pontosan nem tudom megmondani, mert mire kimondom, már több van.

F. Gy.

Reggel a főnököm kérdi, éjjel a feleségem, hát sose hagynak békén?

(f—p)

Ha nagyon kíváncsiak rá, akkor adjanak nekem útlevelet 70 dollárral Schaffhausenba!

G. Sz.

Hegyeshalomnál még öt volt, most egy.

K. A.

Most ütött az imperialisták utolsó órája.

M. Gy.

A Nyugatinál tizenegy, a Bajcsy-Zsilinszky út és Népköztársaság út sarkán fél három, a Pozsonyi út és Szent István körút sarkán pedig negyed hat.

P. L.

Mivel a válasz a sajtó nyilvánossága elé kerül, kérem, hogy ezzel a kérdéssel szíveskedjen közvetlenül a feletteseimhez fordulni.

R. B.

Másfél órával több, mint amikorra megígértem, hogy ott leszek.

S. P.

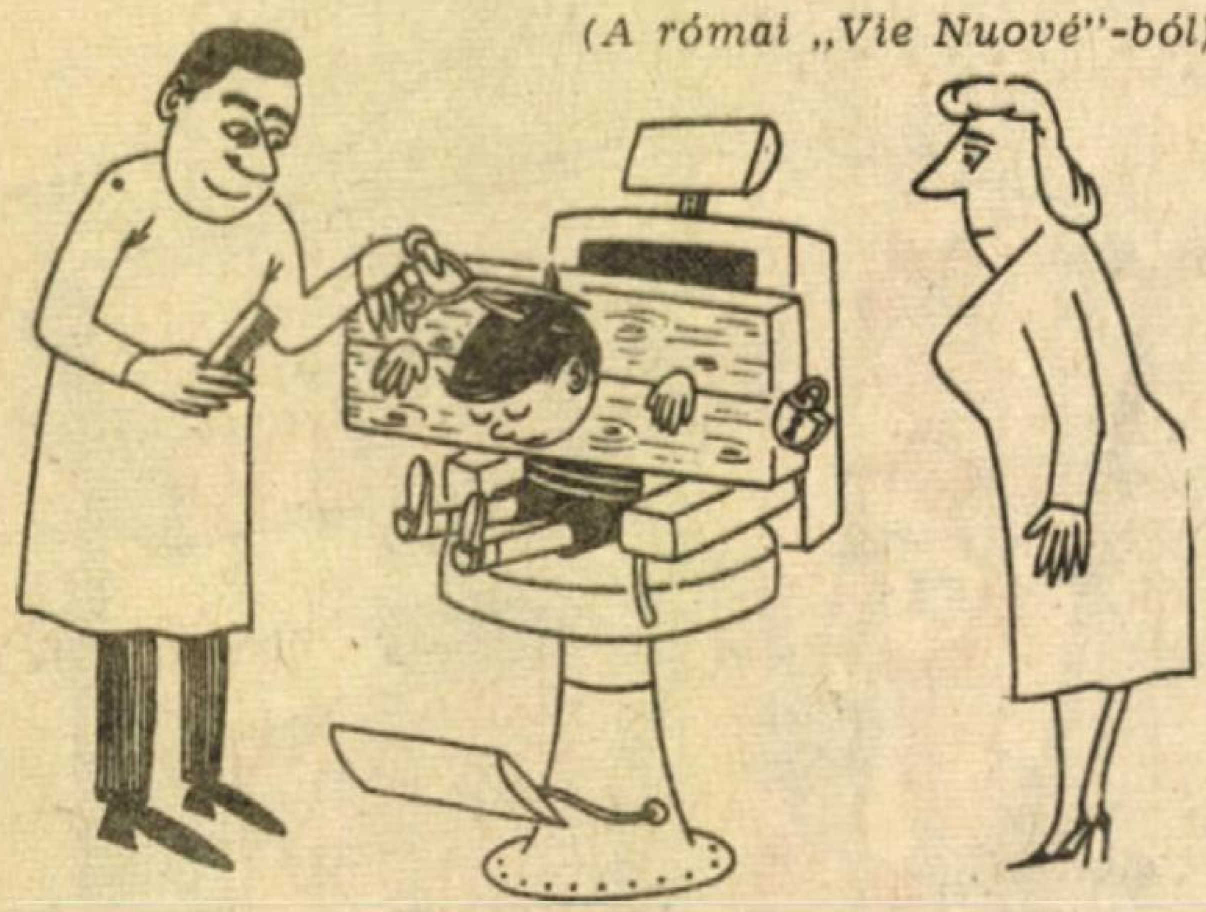
Mindig az, aki kérdi.

(t.)

IMPORT HUMOR

GYERMEKFODRÁSZAT

(A római „Vie Nuové"-ból)

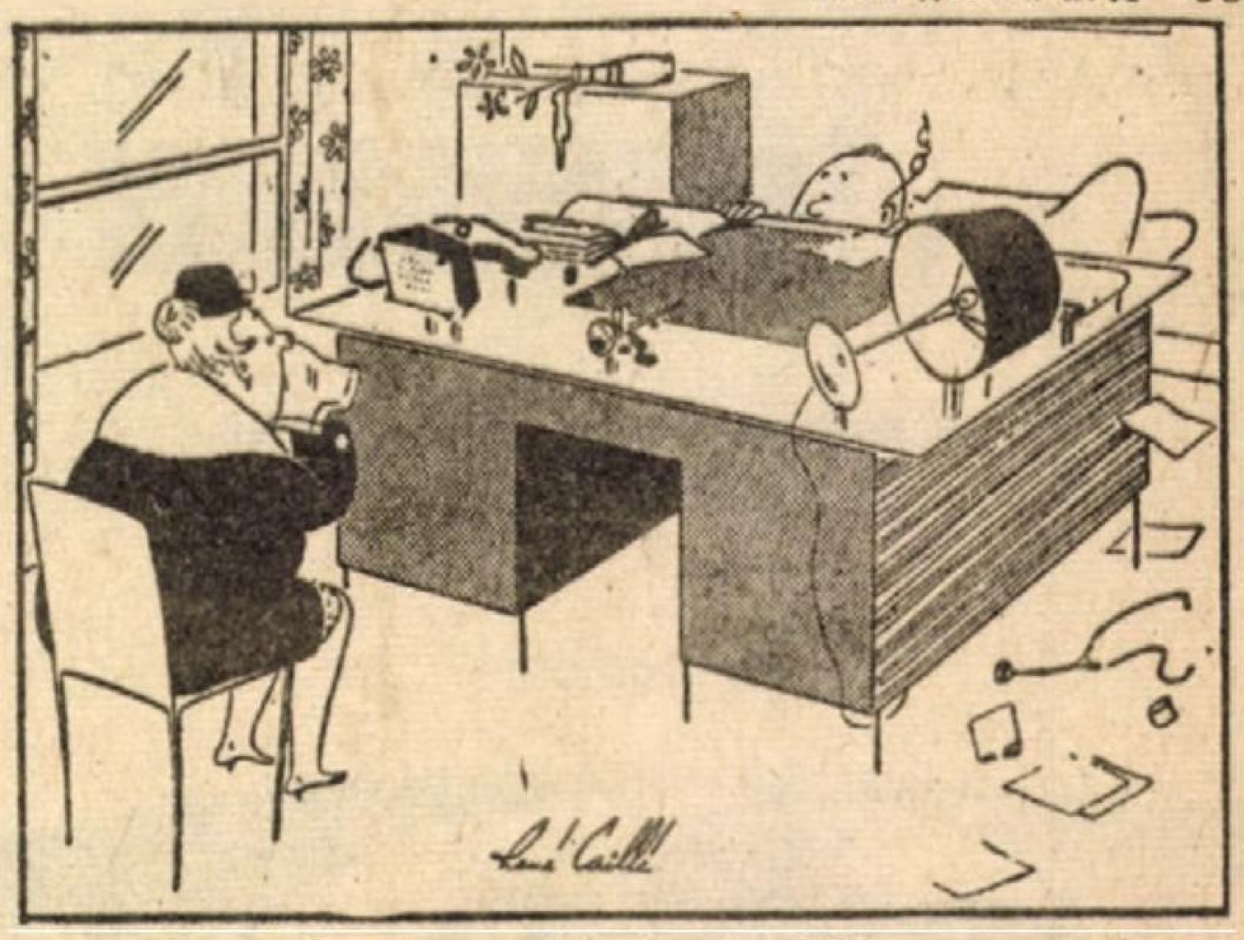
TRÓNFOSZTÁS

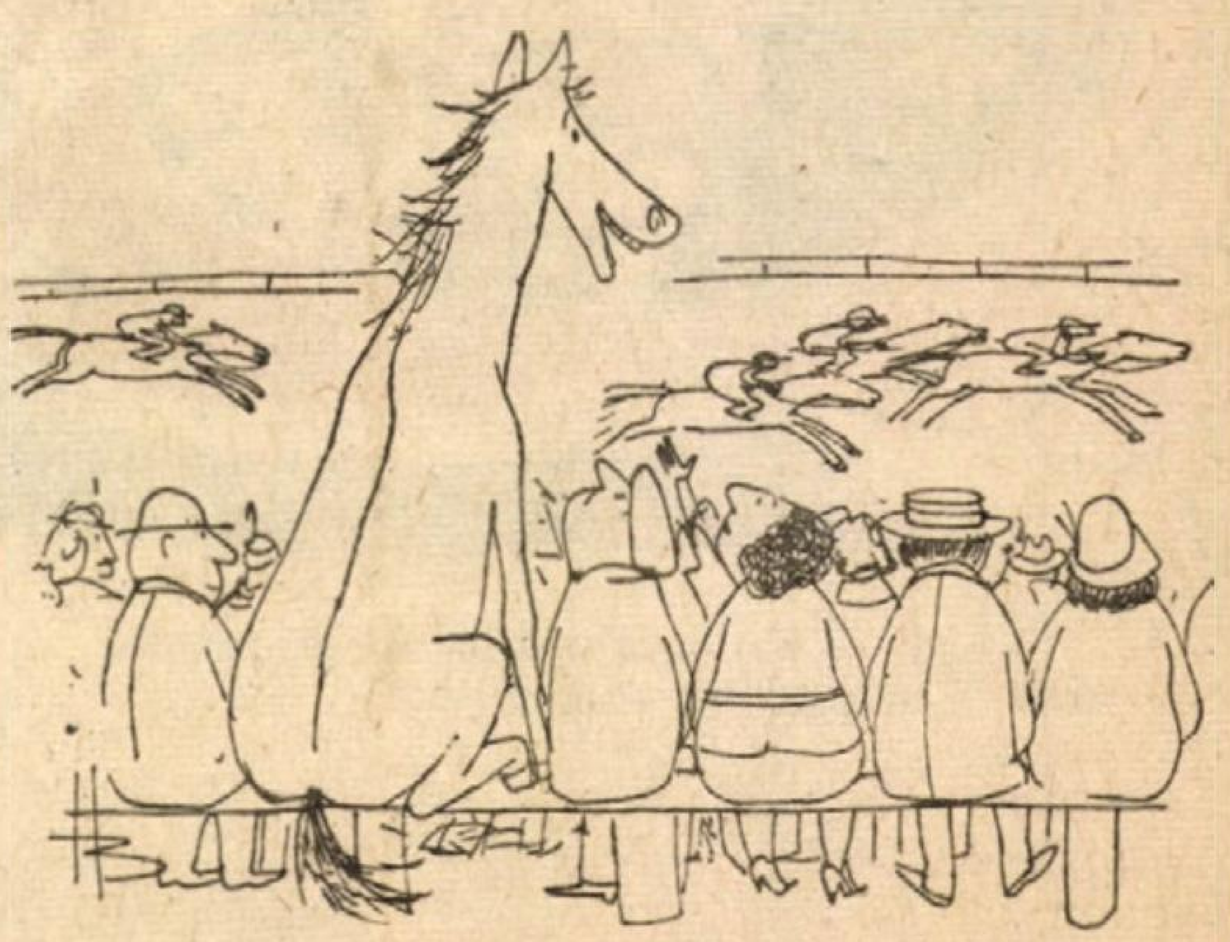
– Tessék levenni a koronát!

(A berlini „Eulenspiegel"-ből)

TAVASZI NÁTHA *(Az „Ici Paris"-ból)*

– Nem fogná egy kissé rövidebbre a mondanivalóját, asszonyom?!...

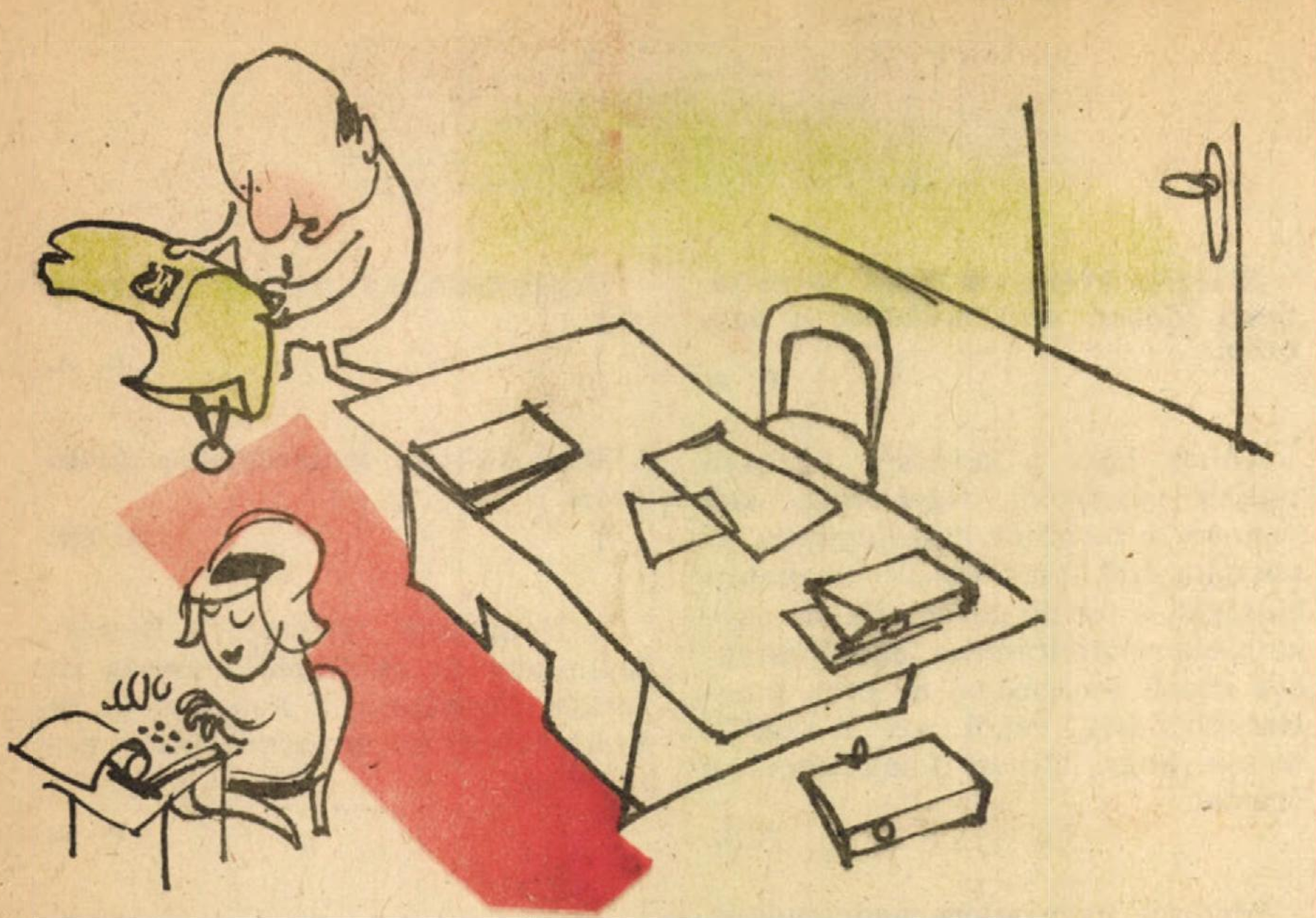

– Mondja, nincs valami jó tippje?

(A bécsi „Volkstimmé"-ből)

Türelem rózsát terem

Sajdik Ferenc rajza

– Ezerhétszáznegyvenegyben kelt panaszára válaszolva . . .

Meseországban

– Teljesen a fejünkre nőnek ezek a gyerekek . . .

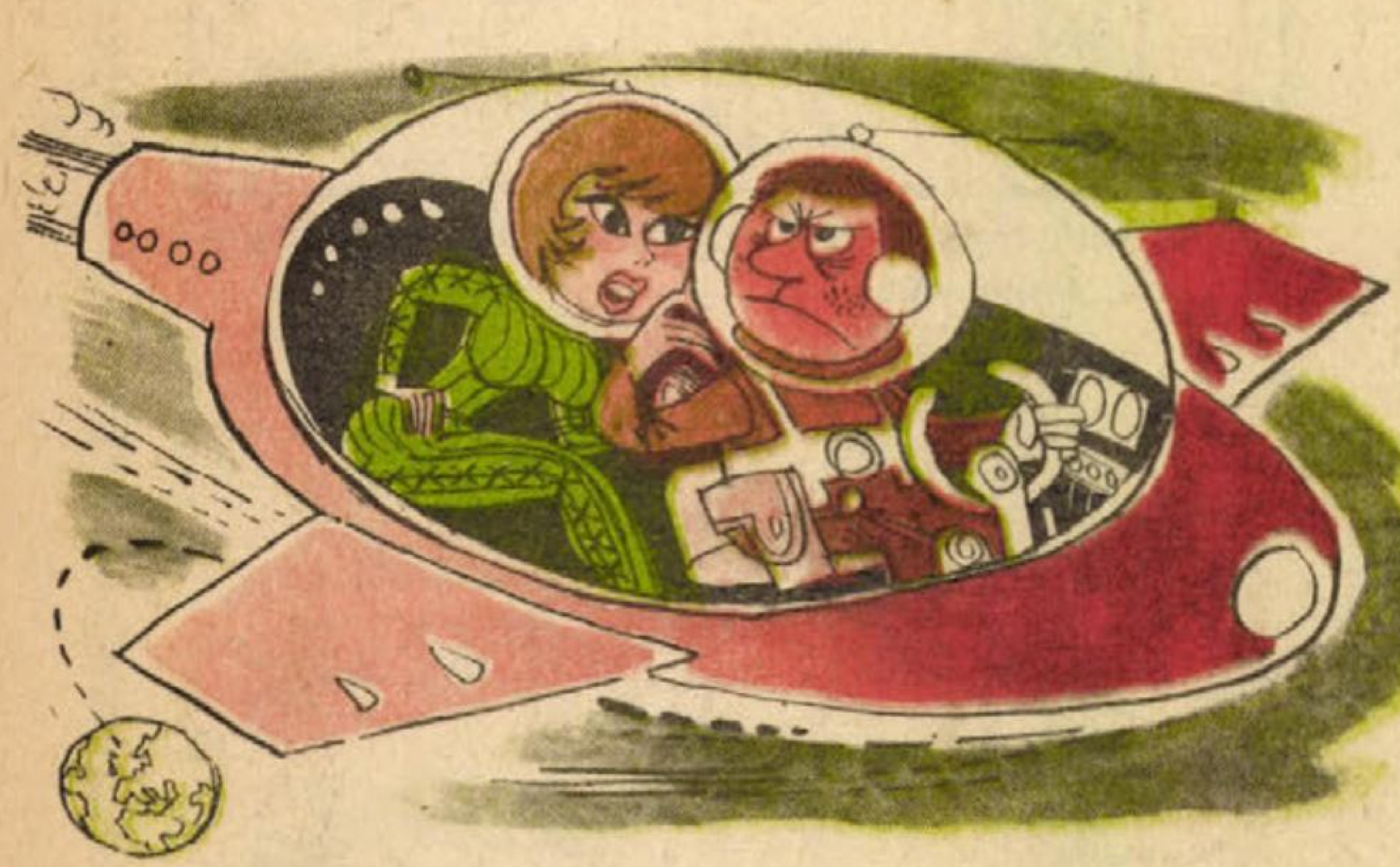
A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Foci Feri véleménye

– Csak tudnám, hogy Baróti kit ejt el . . .

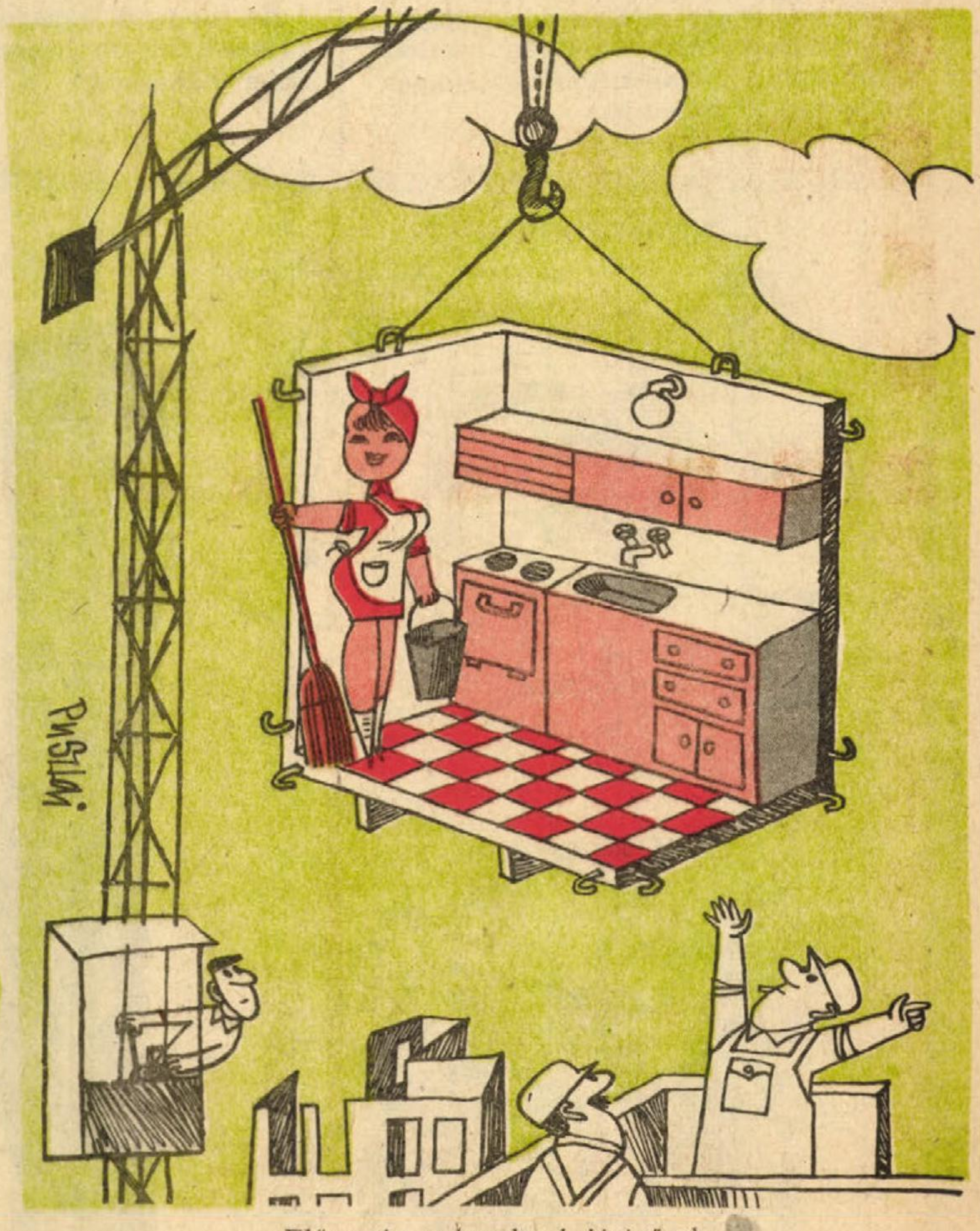
Űr-probléma

– Hogy tudsz a feleségednek elszámolni ezzel a négymillió kilométerrel?

Modern építkezés

Pusztai Pál rajza

Előregyártott konyha, bejárónővel . . .

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.0515 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504